

DOMĀJOŠA CILVĒKA FILTRS

Paldies tev, brāli Mann. Es redzēju, kā tu atvedi kādu brāli.
Lai Dievs tevi svēti.

Pilnīgi viss ir iespējams, tikai tici.

Lūgšim.

Ak, Dievs, patiešām, tieši tāda ir mūsu sirds vēlēšanās šovakar, vienkārši tikai ticēt. Kad šovakar mēs esam sapulcējušies šeit dievnamā, rietumos riet saule, mēs lūdzam, dārgais Dievs, lai Tu ļauj mums apzināties, cik tuvu tas ir, ka saule noriet arī laikam; tas beidzas. Diena teju teju beigsies. Un mēs atceramies, ka reiz, kad diena tuvojās noslēgumam, divi ceļotāji uzstāja, lai Tu ienāc un paliec pie viņiem. Un tad Tu dariji viņiem Sevi zināmu, izskaidrojot Savu Vārdu, un ļāvi viņiem ieraudzīt, ka sākumā Kristus bija jācieš, visas tās lietas.

² Tā arī mēs lūdzam, Dievs, kad diena jau beidzas, lai Tu ienāc mūsu mājās un dzīvo ar mums, un izskaidro mums Vārdu, Kungs, kuru mēs tik visžēlīgi glabājam kā dārgumu no Tevis, kā dāvanu mūsu sirdīs. Lai mēs nekad To nepārkāpjam; lai mēs vienmēr godājam To no visas sirds.

³ Mēs pateicamies Tev par to, ko Tu šorīt izdariji tiem cilvēkiem slimnīcā, un par to, ko Tu izdariji brāļa Kepa mazažam zēnam, kurš gulēja teju vai miris, un te nu viņš ir šovakar auditorijā. Cik ļoti mēs pateicamies Tev, Tēvs, par visām šīm lietām!

⁴ Dāvā, Kungs, lai mēs zinām, kā mums būtu Tevi jāslavē. Mēs vienkārši . . . Tas ir ārpus mūsu saprašanas, zināt, kā Tevi slavēt. Bet, Kungs, pieņem mūsu sirdis kā pateicības zīmes, ka mēs Tevi milam. Un, kad mēs—mēs gribam darīt to, kas ir pareizs, parādi mums, ko darīt. Mēs lūdzam Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

⁵ Labvakar šai lielajai, pārpildītajai draudzei šovakar un tiem, kas klausās pa telefoniem visā valstī. Viņi saka, ka šovakar viņi atkal ir pieslēgušies.

Es ceru, ka mana sieva klausās. Man nesanāca viņai piezvanīt, tāpēc es grasos piezvanīt viņai pēc šī dievkalpojuma.

⁶ Un mums šeit ir zīmite, ka šorīt brāļa Džeksona brā . . . tas ir, tēvs, būdams tādā stāvoklī, ka ir noticis tāds uzlabojums, ka rītdien viņš varbūt tiks mājās.

⁷ Brāļa Kepa mazais zēns, par kuru viņš piezvanīja man vienu vakaru, es nezinu, vai brālis Keps ir starp sanākušajiem vai nav, bet, un viņa mazais zēns bija ļoti slims.

Un vienkārši sanāca, ka Jāzeps un es bijām šautuvē un gatavojām manu divdesmit otrā kalibra šauteni. Es par to visu izstāstīju jums pagājušajā nedēļā. Un viņš patiešām būs istis šāvējs. Un tā, viņš noteikti gribēja izstāstīt Harijam un Lerijam, ko viņš izdarīja. Un viņš pateica man, atgriežoties. . . Es teicu: “Tev vajadzētu apstāties un—un pastāstīt par to brālim Džinam Normanam.”

Viņš teica: “Sākumā apstāšos un pastāstīšu Billijam,” savam brālim.

Pēc tam, kad viņš parādīja viņam, kādus labus šāvienus viņš bija veicis, viņš teica: “Tagad netaisies man zem kājām.” Saprotat?

⁸ Un, tiklīdz mēs tur nokļuvām, nu, atskanēja telefona zvans, un Billijs ieskrēja, lai pajautātu. . . Es teicu: “Iespējams, ka zvana par kādu slimnieku.” Un mēs vienkārši iegājām iekšā, un tas bija brālis Keps. Un tam mazajam zēnam bija vēderplēves iekaisums, un bija pavisam niecīga iespēja, ka viņš izdzīvos. Un Tas Kungs viņu dziedināja. Un nesen vakarā viņi pateica, ka viņš cieš no kaut kādām sāpēm, man to pateica Vuda kundze. Un mēs steidzīgi devāmies ceļā, bet es vienkārši. . . es teicu: “Vuda kundze, jau ir ļoti vēls, pulksten desmit, es šaubos, vai viņi ielaidīs mani tur slimnīcā.” Es teicu: “Es dodos uz mājām un vienkārši aizvēršu durvis.” Un es devos uz mājām un palūdzu. Un viņi saka, ka tas puisēns šovakar ir starp sanākušajiem. Tāpēc mēs esam ļoti pateicīgi par to. Un mēs esam atzinīgi.

⁹ Šobrīd mēs turpinām gaidīt; mēs vēl neesam dzirdējuši. Ja brālis Leo Mersers un māsa Mersere klausās, mēs vēl neesam saņēmuši nekādas ziņas no jūsu tēva. Mēs ceram, ka jau drīz mēs dzirdēsīm, kā viņam klājas. Bet es esmu gandrīz pārliecināts, ka ar viņu viss būs kārtībā, tādēļ mēs uzticam to Visuvarenajam Dievam, ka Dievs parūpēsies par to dārgo, veco, svēto vīru, veco Evanģēlija kalpu, veterānu.

¹⁰ Un tā, ak, ir tik daudz lietu, kas ir jāizdara, un tik maz laika, lai to paveiktu, tāpēc veltīsim tagad visus savus spēkus tam, ko mēs varam izdarīt mūsu Kungam.

¹¹ Es atnācu mazliet par agru. Un es—es nejutos īpaši labi. Es esmu noguris, vienkārši ļoti noguris, un šo pēcpusdien es apgūlos. Nekad. . . es pat vēl neesmu pusdienojis. Tā ka es—es iegāju iekšā un vienkārši visu pēcpusdienu noguleju. Es jutos slikti, tāpēc es tur apgūlos. Un tad es sāku lūgt, un jutos labāk. Un es piecēlos, uzvilku drēbes un atnācu uz baznīcu.

¹² Tā ka mēs—mēs šobrīd ļaunajamies uz mūsu Kungu Jēzu, ka Viņš svētīs mūsu kopīgos centienus šovakar, kad pa visu valsti mēs cenšamies savienoties ar šo Kristus Ķermeņa daļu, kuru man ir atļauts barot, Viņa aitas. Un es gribu darīt, cik vien labi zinu, izsniedzot tām aītām to pareizo Barību, ko es zinu.

Un es ar nepacietību gaidu to stundu, kad mēs visi varēsim sanākt kopā vienā vietā un sludināt par tām Septiņām Mocībām un Septiņiem Kausiem, un Bazūnēm, un tā tālāk. Tie visi notiek vienā saišķī. Tieši tāpēc mums būs vajadzīga tam apmēram nedēļa, desmit dienas vai vairāk, lai izskatītu to vienā tikšanās reizē, ja mēs varēsim. Es domāju, ka tas ir ļoti pietiekami.

¹³ Un tā, daudzi no jums brauc no tālienes. Es te skatos, un es tikko kā pirms britiņa pamanīju puīšus no Tūsonas. Sotmanes kundze, es redzu, ka brālis Freds ir sekmīgi ieradies. Es redzēju viņu starp sanākušajiem šorīt. Un tur, man šķiet, ka viņam tur blakus šovakar sež brālis Dans Radels. Pricēajos redzēt brāli Danu šeit. Un Juniors, vai Juniors ir šeit, vai arī viņš ir savā draudzē? Es domāju, ka šovakar viņi ir baznīcā un ir pieslēgušies pa telefonu.

Tā ka, jūs visi, brāļi, mēs ļoti priecājamies, ka šovakar jūs esat šeit kopā ar mums, un mēs ticam Kungam, ka kādu dienu, kad mūsu dzīves diena beigsies un mūsu mirstīgās dzīves gaismiņa sāks blāvēt un zust, mēs nebaidīsimies no ļauna, jo viscaur. . .

¹⁴ Es tikko kā saņēmu priekš jums ziņu, tur—tur Arizonā, Preskotā. Brālis Kogins ir izrakstīts no slimnīcas. Tā nu mēs esam ļoti pateicīgi par to. Labi. Tas ir lieliski. Tāpēc mēs esam ļoti pateicīgi par to. Māsa Mersere, tagad ar tavu tēti viss būs kārtībā. Es vienkārši sajutu pēc tam, kad mēs aizlūdzām, ka ar viņu viss būs kārtībā. Tā ka viņi, iespējams, ir pieslēgušies; es ceru, ka ir; un es domāju, ka viņi ir. Tāpēc mēs esam ļoti pateicīgi par to, ka ar mūsu brāli tagad viss ir—ir kārtībā, un viņam viss būs labi. Tāpēc mēs pateicamies Tam Kungam par visām šīm lietām.

¹⁵ Pagājušajā vakarā bija kāds lūgums; kāds dārgs brālis no šejienes, es pieļauju, ka šovakar viņš varētu nebūt kopā ar mums. Kāds brālis no Kentuki piezvanīja man par savu meitu. Jauka ģimene, un tai meitenei būs operācija, jauna māte ar vēzi mugurā. Tāpēc mēs—mēs lūdzam, lai Dievs atbrīvo šo jauno sievieti. Es ticu, ka Viņš to izdarīs, ja vien mēs. . .

Sanāksme, mēs visi kopā savienojamies un lūdzam par šiem cilvēkiem, visi kopā. Tas ir tas, kas mums ir jādara kā vienam veselam. Kā. . .

¹⁶ Un, kad tās dienas kļūst arvien tuvākas un taka arvien šaurāka, mēs—mēs gribam iet kopā ciešāk. Ak, mums ir jābūt vienkārši vienam, vienam ķermenim. Mums ir jāvirzās kopā, aizmirstot vienam otra grēkus un mūsu atšķirības un vienkārši satuvinoties arvien tuvāk un tuvāk, un tuvāk, jo mēs redzam, ka tā Diena tuvojas. Sanākdami kopā, visi vienprātībā un ar vienu sirdi. Un, ja kāds brālis, māsa noiet no tā ceļa, jebkādā veidā, nedariet neko citu, kā vien lūdziet par to cilvēku, un mīlestībā, vienmēr ņemot vērā vienam otru. Nekad neļaujiet nevienam no

jums aiziet. Palieciet kopā. Un, ja varat, pastāvīgi pievienojiet tam klāt, visu laiku.

¹⁷ Brāli Nevil, man šeit ir tavs lūgums par brāli Raitu, brāli Džordžu Raitu, kas sēž šeit. Mēs priecājamies, ka brālis Raitis un māsa Raita, lūk. . . Mazā Edite, es. . . Kādu dienu, kad mēs ieradīsimies, mēs vēlamies šeit noturēt nelielu piemiņas dievkalpojumu.

Es neierados pie Edites, kad viņa aizgāja. Bet, māsa Raita, tu atceries to sapni, kas viņai bija pirms kādiem pāris gadiem. Un es toreiz pateicu tev, es teicu: "Lūk, tagad mazā Edite nepaliks pie mums ļoti ilgi," jo Tas Kungs jau bija pateicis, ka viņa aiziet, caur to sapni, kas viņai bija. Un es saņēmu tā skaidrojumu, tas ir, ka viņa aiziet tikties ar Dievu. Aptuveni pēc diviem gadiem viņa aizgāja tikties ar Dievu. Tagad viņa gaida, kad viņas tētis un mamma šķērsos to robežšķautni starp mirstīgo un nemirstīgo.

¹⁸ Lai Dievs tevi svēti. Es gribu pamēģināt satikt tevi pēc iespējas ātrāk, ja vien man izdosies. Tapēc lai Dievs ir ar tevi un ar Šēlbiju, un ar visiem. Man šķiet, ka es redzēju Šēlbiju šorit; es nebiju pārliecināts.

No šejienes es pārāk labi neredzu; griesti ir šādi izvirzīti uz leju, un tur, lūk, šādi atstarojas gaisma. Es varu saskatīt plankumus, bet cilvēkus es pārāk labi neredzu.

¹⁹ Tagad uzreiz pie Vēstījuma. Šis ir Vēstījums, kuru es vēlos lasīt no 4. Mozus 19:9 un Efeziešiem 5:26. Un, ja jūs, kas pierakstāt tekstu un tā tālāk, nu, jūs varat to atzīmēt.

²⁰ Un tagad atcerieties, ja tas tiek ierakstīts. . . Es nezinu. Es nevienu neredzu. Jā, es redzu, es redzu brāli Teriju tur ierakstu telpā. Un, ja tas tiek ierakstīts; jebkuram kalpotājam jebkurā vietā, jebkurā laikā: tas nav vērst uz jūsu mācības neatzišanu, tas pat nav adresēts jūsu aitam. Šis Vēstījums un visi citi Vēstījumi, kurus es runāju, ir adresēti manai sanāksmei. Tie nav jūsu sanāksmei, ja vien viņi paši nevēlas To saņemt. Taču Tas ir adresēts šiem cilvēkiem, kas atrodas šeit.

²¹ Cilvēki pērk šīs lentes. Cilvēki visā pasaulē tās pērk un atskaņo. Daudzas reizes viņi sūta vēstules. Un es vienmēr norādu viņiem, ja viņi ir kādas draudzes locekļi: "Parunājiet ar savu mācītāju."

²² Un tā, mācītāj, es gribu, lai tu zini, ka šis lietas es saku tikai savai sanāksmei. Un man ir tiesības to darīt, jo Svētais Gars mani ir nolīcis, lai es uzraudzītu šīs aitas. Un bēdas man, ja es neteikšu viņiem to, kas pēc manām domām ir Patiesība un kā Tā, manuprāt, atnāk. Bet Tas nav domāts pasaulei vai pārējām draudzēm. Dariet to, ko Dievs saka jums darīt. Es nevaru atbildēt par jums, un jūs nevarat atbildēt par mani. Bet katram no mums Dieva priekšā ir jāatbild par savu kalpošanu. Tādējādi, ja man ir jāatskaitās par savu kalpošanu, man ir

jāsludina Tas tādā veidā, kā es To redzu, tādā veidā, kā man Tas ir atklāts. Tā nu, lai tagad tas ir zināms.

²³ Un tā, 4. Mozus 19:9, mēs gribam izlasīt šo tekstu, tas ir, šo Rakstu vietu.

Un šķīstam vīram ir kopā jāsavāc teles pelni un tie jānovieto ārpus nometnes šķīstā vietā, un lai tie tiek glabāti. . . (tagad skatieties) Israēla bērnu draudzes īpašam nolūkam - nošķiršanas ūdenim: tā ir attīrīšana no grēka.

²⁴ Ievērojiet, nevis ikvienam, bet "Israēla bērnu draudzei; nošķiršanas ūdeņi."

Tagad Efeziešiem 5. nodaļa, sākot no 22. panta.

Sievas, esiet paklausīgas saviem vīriem kā Tam Kungam.

Jo vīrs ir sievas galva, tāpat kā Kristus ir draudzes galva, būdams ķermeņa Pestītājs.

Tādējādi, kā draudze ir pakļauta Kristum, tāpat arī sievas saviem vīriem visās lietās.

Vīri, mīliet savas sievas, tāpat kā Kristus mīlēja draudzi un atdeva sevi par to;

Un tā, lūk, kur it tas, ko es tagad gribu pateikt.

Lai Viņš varētu darīt svētu un attīrīt to ar mazgāšanu ūdenī caur vārdu,

²⁵ Un tā, šī nelielā tēma šovakar, ja man būtu tā jāsauc par tēmu. Un es paļaujos, ka cilvēki šeit, un arī tie, kas klausās pa telefonu, nenovērsīsies no tā un nedomās, ka tas ir domāts kā kaut kas zaimojošs. Kaut arī šādas tēmas paņemšana izklausītos zaimojoši. Tēma, ko es izmantošu šovakar, ir: *Domājoša cilvēka filtrs*. Tas izklausās ļoti radikāli, ka tēma, ka kalpotājs, kurš tik ļoti iestājas pret smēķēšanu, izvēlētos šādu tēmu, *Domājoša cilvēka filtrs*. Tas notika, ka, kādu ritu, kad es biju devies medīt vāveres.

²⁶ Ja jūs, ļautiņi, kas klausāties radio, pārraidi, vai uz telefona viļņa, būtu varējuši ieraudzīt to izteiksmi šīs sanāksmes sejās, kad es paziņoju savu tēmu, jūs būtu sākuši smieties. *Domājoša cilvēka filtrs*.

²⁷ Nu, tas viss notika tur, kur kādu ritu man parādījās Tā Kunga eņģeļi un tika izteiktas un parādījās tās vāveres. Jūs visi atceraties, kad tas notika. Un turklāt pašā kalna virsotnē, kur es stāvēju, bija tā vieta. . . tieši pirms Septiņu Draudzes Periodu sludināšanas, kad es biju devies pamedīt kādu ritu pirms ritausmas. Tur stāvēja. . . Es domāju, ka tas bija saullēkts, apmēram četros no rīta. Neparasti; Es ieraudzīju to Gaismu, un es pagriezos, un tur bija Septiņi Zelta Svečturi, stāvēja tur

augšā kalna virsotnē, un tāda kā varavīksne cēlās augšup pa tām caurulītēm un nāca ārā.

²⁸ Uzreiz pēc tam mums parādījās Kungs Jēzus. Un tieši tad es izdzirdēju Balsi, kas teica: “Vecās Derības Jehova ir Jaunās Derības Jēzus.” Un tur nu Viņš bija, pēc kāda britiņa, atklāts pēc tiem Septiņiem Zelta Svečturiem. Turklāt ievērojiet šo. Cik daudzi atceras šo tekstu? Es uzrakstīju to uz patronu kastītes mugurpuses, kas man bija kabatā. “Vecās Derības Jehova ir Jaunās Derības Jēzus.” Dievs Debesīs zina, ka tā ir taisnība.

²⁹ Kad es šķērsoju šo vietu, kur Viņš man bija parādījis mazliet vēlāk, par tām vāverēm.

³⁰ Tad, kad es pēc dažiem mēnešiem piezvanīju savam labam draugam Džekam Mūram, lai pajautātu; kad es sāku sludināt Septiņus Draudzes Periodus, Atklāsmes grāmatas 1. nodaļu. Un Viņš stāvēja, pilnībā sirms; Viņa mati bija kā vilna. Kā Viņš, būdams tikai trīsdesmit trīs gadus vecs, varēja būt pilnīgi sirms? Un brālis Mūrs, ļoti labs, kulturāls, kristīgs džentlmenis un mācīts virs, viens no labākajiem, kādus es zinu; un viņš teica: “Brāli Branham, tas bija Jēzus Savā pagodinātajā stāvoklī. Šādi Viņš izskatās tagad.” Bet mani tas neapmierināja. Un es turpināju lūgt, līdz kādu dienu . . .

³¹ Pirms es sāku Septiņus Draudzes Periodus, es nevarēju pilnībā saprast to 1. nodaļu. Kā varēja Cilvēks trīsdesmit trīs gadu vecumā, augšāmcēlies tajā pašā ķermenī, ka apustuļi varēja Viņu atpazīt, zināja, ka Viņš ir; un kā Viņš varēja būt tur augšā, iespējams, astoņdesmit vai deviņdesmit gadus vecs, ar baltiem matiem uz sejas un ar bārdu, baltu kā sniegs?

³² Es biju lasījis Daniēla . . . grāmatā, kur viņš atnāca pie “Sirmgalvja, Kura mati bija balti kā vilna.” Tad es ieraudzīju to Sirmgalvi. Viņš bija tas Sirmgalvis, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Saprotiet, toreiz tas bija simbols.

Kāpēc tā baltā vilna? Un tad es . . . Šķita, ka Svētais Gars runāja uz mani par kādu gleznu, ko es reiz biju redzējis, par kādu senu tiesnesi. Tad es ieskatījos vēsturē; es ieskatījos Bībeles vēsturē un visā tajā, lai to noskaidrotu. Un senajiem tiesnešiem, piemēram, Israēla augstajam priesterim, viņam bija jābūt tiem baltajiem, sirmajiem, vilnai līdzīgajiem matiem un bārdai, jo baltā krāsa uz viņa nozīmēja, ka viņš bija Israēla tiesnešu augstākā vara.

Un pat mūsdienās, pat pirms dažiem simtiem gadu, varbūt pirms pāris simtiem gadu vai varbūt citādāk, vēlāk par to. Visi angļu tiesneši, neskatoties uz to, cik viņi bija jauni vai cik viņi bija veci, kad viņi ieradās tiesāt, viņi nēsāja baltu parūku; lai parādītu, ka tajā karaļvalstī nav citas autoritātes, kas būtu augstāka par viņu vārdu. Viņu vārds tajā karaļvalstī ir galīgais. Tas, ko viņi saka, tas tā arī ir.

33 Un, lūk, tad es to ieraudzīju. Tur nu Viņš stāvēja, kaut arī jauns Cilvēks, bet baltā parūkā. Viņš bija tā pilnīgā, Augstākā Autoritāte. Viņš bija Vārds. Un Viņam ir, Viņš nēsā to balto parūku.

34 Pēc tam, vēlāk, kad mēs tikām cauri, un tai svētrunai un devāmiem uz rietumiem, un kad tur parādījās Tā Kunga Engēli Septiņu Zimogu dēļ, un tas pacēlās gaisā (tā fotogrāfija mums ir šeit un pa visu valsti), tur nu Viņš stāvēja, joprojām būdams augstākās varas parūkā. Viņš ir Draudzes Galva. Viņš ir Ķermeņa Galva. Nav nekā līdzīga Viņam, nekur. “Viņš radija visas lietas Pats. Viņš visu radija Sev, un bez Viņa nav radīts nekas.” “Viņam ir visa vara Debesis un virs zemes,” un viss pieder Viņam. “Un Viņā mājā Dieva pilnība miesā.” “Un Vārds bija Dievs un kļuva miesa mūsu vidū.” Un Viņš bija Tas, Kas atklāja pilnīgi visu visa glābšanas plāna noslēpumu, par kuru bija runājuši visi pravieši un gudrie. Tikai Viņš bija tas, Kas bija parūkā un kam bija Augstākā Vara.

35 Un tā, kādu rītu es biju apstājies uz tā kalna, šķīta, ka tur bija skraidījušas dažas vāveres. Un es sāku iet lejā. Un es tur pabiju tikai britiņu, kad man blakus sakustējās krūmi, un tur no krūmiem iznāca kāds varen liels puisis ar divstobru musketi, iedams cauri tiem krūmiem, un nobiedēja mani teju līdz nāvei. Es devos tālāk, laidos prom; es baidijos kustēties, baidijos, ka viņš mani nošaus. Un tie krūmi kustējās, tāpēc es vienkārši sēdēju nekustēdamies.

36 Pāri kalnam pārskrēja kāda vāvere, un viņš izšāva uz to ar abiem stobriem. Un viņš tai netrāpīja, tā ka vāvere pārskrēja pāri kalnam. Es nodomāju: “Tagad es tikšu prom; tas viss troksnis atbalsojas. Viņa ierocis ir izlādēts.”

Es sāku kāpt lejā no kalna, un kāds puisis izšāva tieši man priekšā. Tas lika man pagriezties *šajā* virzienā. Un es devos uz turieni, lai dotos lejup pa citu ceļu, bet sāka šaut 22. kalibra šautene, un virs manis svilpoja lodes. Es sacīju: “Paklau, es esmu briesmīgā vietā.”

37 Tā ka es pagriezos un devos lejup gar upi. Un es nodomāju: “Es noiešu tur lejā un paslēpšos, līdz viņi būs beiguši, lai es varētu tikt prom.” Un ejot lejā man gadījās. . . Kaut kas pievērsa manu uzmanību, lai es paskatītos pa labi. Un, kad es pagriezos, tur gulēja tukša cigarešu paciņa, kuru viens no viņiem bija nometis visā tajā skriešanā. . . kad vāveres skrēja cauri krūmiem.

38 Un es pacēlu to cigarešu paciņu un paskatījos. . . Es to vispār nepacēlu; es lūdzu piedošanu. Es paskatījos uz to. Es to nepacēlu, jo, pirmkārt, man nepatīk to lietu smaka. Un es paskatījos uz leju, un tā bija kāda tabakas kompānija, kuras nosaukumu, man šķiet, man nevajadzētu nosaukt, bet jūs zināsiet. Un tur bija teikts: “Domājoša cilvēka filtrs un smēķējoša cilvēka garša.”

Es paskatījos uz to lietu, un es nodomāju: “Domājoša cilvēka filtrs?” Es nodomāju: “Ja šis cilvēks vispār spētu domāt, viņš vispār nesmēķētu. Kā tas var būt ‘domājoša cilvēka filtrs’? Domājošs cilvēks nemaz nesmēķētu.” Labi.

³⁹ Un tā, es nodomāju: “Cik tas ir maldinoši!” Nu, šis tabakas kompānijas skaitās amerikāņu. Un, ak, ja mēs dzīvotu saskaņā ar mūsu politiku, mēs strādātu, lai palīdzētu cits citam, ja mums būtu līdzjūtība vienam pret otru. Un cik liekulīgi! Tieši tāpēc es nenosaucu šīs kompānijas vārdu, man par viņiem ir jāpasaka dažas sliktas lietas. Un cik gan liekulīgs kāds var būt, lai pelnītu naudu?

⁴⁰ Domājošs cilvēks vispār nesmēķētu. Bet kā amerikāņu sabiedrība tiek ar to pievilta; viņi domā, ka tas ir brīnišķīgi!

⁴¹ Lūk, paskatieties, jūs nevarat, jūs nevarat. . . Pajautājiem jebkuram, zinātniekiem, ka jūs. . . Jums nevar būt domu bez darvas. Ja tur cauri iziet kaut kriptiņa dūmu, tā ir darva. Un, ja tu nedabū nekādus dūmus, nu, tu nedabū nekādu darvu, un tu nedabū vispār neko. Tu vienkārši sūc cietu nūjiņu. Bet, ja tu ievēl jebkādu dūmu, tu ieelpo vēzi, nikotīnu.

⁴² Ja jūs būtu bijuši kopā ar mani pagājušajā gadā vai arī, man šķiet, aizpagājušajā gadā Pasaules Izstādē, kad tur bija Jūls Briners un tie visi pārējie un rādīja demonstrācijas, jūs redzētu, kā viņi ņēma to cigareti, kaut kur to ielika un pārvilka to pār marmora gabalu. Un tas ārsts paņēma tamponu, parullēja to pa turieni, un atdalīja no tās nikotīnu, un uzlika to uz baltas žurkas muguras, un ielika to būrī. Un ik pēc septiņām dienām viņi ņēma to ārā. Un tā žurka bija tik pilna ar vēzi, ka tā nevarēja pastaigāt, no nikotīna, kas bija no vienas cigaretes.

⁴³ Tad viņš pateica: “Ziniet, viņi apgalvo, ka tas iziet cauri filtram.” Viņš teica: “Nevar būt tāds filtrs. . . Jebkurš filtrs, kas aizturētu nikotīnu, aizturētu arī dūmus,” teica, “jo ir jābūt dūmiem. . . ir jābūt darvai, lai būtu dūmi, un tieši darva ir tā, kas izraisa vēzi.”

⁴⁴ Un tad viņš aizgāja un izlaida to cauri ūdenim un teica: “Dažreiz jūs domājat, ka jūs varētu to izfiltrēt.” Teica: “Katru reizi, kad, nav svarīgi, caur ko jūs to izlaižat.” Teica: “Viņi saka: ‘Es to neieelpoju,’ un ieliek to mutē un izspļauj ārā.” Tad viņš to paņēma un sarullēja to, un palika to zem kaut kā, un parādīja, ka tas tik un tā bija vēzis. Ko jūs darāt? Norijiet to lejā caur rīkli. Saprota? Un nav svarīgi, ko jūs darāt, tā vienalga ir nāve. Saprota?

⁴⁵ Un tad aizdomājies, ka kompānija tik ļoti maldina cilvēku jeb cenšas maldināt paši savus cilvēkus. Tā ir gluži kā maitu lija, kas pārtiek no savējiem, no sev līdzīgiem. Taisa naudu, pārdodot nāvi valstij un jaunatnei. Un viņi dodas uz kaujas lauku un mirst par viņiem, bet tie pagriežas un pārdod kaut ko tādu, ar viltus ieganstu: “Domājoša cilvēka filtrs, bet smēķējoša cilvēka garša.”

Tev ir jāieelpo dūmi, lai sajustu garšu. “Smēķejoša cilvēka garša.”

⁴⁶ Tomēr kā gan cilvēki uz tā uzķeras! Viņi to dabū. Lūk, tas ir tikai tādēļ, lai jūs vēl vairāk maldinātu. Saprotiet, tas ir no velna. Viņiem nerūp jūsu dzīve. Viņiem vispār nav līdzjūtības pret jums. Viņi pārdod jums to draņķi, lai tikai paskatītos, kā jūs mirstat, kamēr vien viņi dabū naudu.

⁴⁷ Tāpat kā politika un karš. Es neticu karam. Es neticu, ka mums visiem kādreiz vajadzētu, būtu bijis jākaro.

Es ticu, ka tajā varenajā Valstībā, ko ieviesis Dievs, tajā varenajā civilizācijā, kas tiks ieviesta Viņa Paša varenās valdīšanas laikā; tur vairs nekad nebūs kara. Valsts necels šķēpus pret valsti. Viņi visi būs mierā, Mūžīgā mierā.

⁴⁸ Tātad šāda veida civilizācija rada karu. Un, jo civilizētāki mēs tajā kļūstam, jo vairāk karu mums ir. Viens cenšas būt civilizētāks par to otro, un, jo civilizētāks, jo vairāk kara tas atnes. Saprotat?

⁴⁹ Un paskatieties, kas notiek šajā civilizācijā, ka cilvēks ražo kaut ko tādu. Un vienīgā lieta, ko tas izdara, tas tevi tikai pievil, lai tu pirktu vairāk cigarešu. Jo, ja cilvēks smēķē cigaretes. . . Un es ticu, ka tas ir no velna, un virieti vai sievietē ir nikotīna ļaunais gars. Un, ja viena cigarete apmierina šo nikotīna ļauno garu, ka viņš liks tevi mierā un pārstās tevi vajāt, no vienas cigaretes. Bet tad tu paņem filtru, kas izlaiž cauri tikai vienu trešdaļu dūmu jeb vienu trešdaļu tā nikotīna, tad tās vienas cigaretes vietā būs vajadzīgas trīs cigaretes, un tu smēķēsi trīs reizes vairāk.

⁵⁰ Redziet, tā ir tikai krāpšanās, maldināšana, viltība, lai mēģinātu pārdot cigaretes. Šādā veidā viņi var pārdot vairāk nekā tad, ja cilvēks smēķētu tikai tabaku savā pipē jeb savā cigaretē. Lūk, saprotiet, tas ir no velna.

⁵¹ Kamēr es tur stāvēju, skatīdamies uz to un domājot, cik tas ir maldinoši, man radās jautājums. Un es atkal noliecos, atkal paskatījos uz to paciņu, un es. . . vienkārši šķīta, ka kaut kas man saka: “Bet tas sauklis ir pareizs, ‘domājoša cilvēka filtrs, smēķejoša cilvēka garša.’” Un man ienāca prātā, ka tā maldināšana arī šajā dabiskajā sfērā ar tabaku, ir kaut kas līdzīgs šodienas draudzēm, saprotiet, maldināšana.

⁵² Tas ir nonācis līdz tam, ka visa pasaule ir kļuvusi par milzīgu maldināšanu attiecībā uz to, kas ir patiešām patiešs un kas ir pareizs. Redziet, pat politikā un sabiedriskajās lietās, skolā, it visā, tas kļūst par maldināšanu.

⁵³ Kāds jauns puisis man reiz pastāstīja, ka viņš bija kādā armijas nometnē, un kādam jaunam karavīram pārbrauca pāri tanks; viņam bija pārdurtas plaušas, vēders vai kas nu vēl. Un viņi devās uz slimnīcu; tur bija kādi trīs vai četri ārsti, viņi stāvēja rindā, un visi stāvēja rindā. Un divi vai trīs karavīri

turēja savu biedru, un viņš teju vai nevarēja paelpot. . . Katru reizi, kad viņš ieelpoja, tā riba iedūrās viņam plaušās, un tas izraisīja iekšēju asiņošanu. Un viņi ļāva tam jaunajam cilvēkam stāvēt tajā rindā, pašās rindas beigās, un ļāva tiem puisiem, kam tik vien kā sāpēja ausis vai kaut kas tamlīdzīgs, iet pirmajiem.

⁵⁴ Un apmēram tajā laikā, kad viņš tur nokļuva, ienāca kāds pulkvedis ar bērnu, kuram bija izsitumi, viņa mazajam puikam vai meitenei bija izsitumi uz rokas. Un viņi apturēja to rindu, lai ielaistu tā pulkveža bērnu, bet tas zēns bija caurdurts, mira. Lūk, lūdzu.

⁵⁵ Ak, ja pulkvedim būtu bijusi patiesa līdzjūtība pret savu brāli tajā rindā, viņš būtu teicis: “Šis bērns var pagaidīt. Ātri ievēdiet šurp to virietī, izdariet viņam kaut ko!”

⁵⁶ Bet katrs cilvēks vēlas parādīt savu varu. Nu, ne visi ir tādi; nē, ne visi ir tādi. Bet pārāk daudzi ir tādi. Pārāk daudzi no viņiem tādi ir. Bet tas vīrs, vienīgais, par ko viņš domāja, bija viņa paša mazais puika, kuram uz rokas bija izsitumi, un viņš nedomāja par to nabaga puisi, kurš stāvēja turpat, saspiests zem tanka, tieši tā tanka un varbūt tieši tas puisis, kurš kādu dienu kaujas laukā izglābtu viņa dzīvību. Redziet, viņi neapstājas, lai padomātu; tikai par sevi.

“Domājoša cilvēka filtrs.”

⁵⁷ Es paskatījos uz to un es nodomāju: “Tas ir kaut kas līdzīgs šodienas konfesijām, tām draudzēm, kas mums ir.” Katrai no tām ir pašai savs filtrs; tām ir viņu pašu filtrs. Tās izlaiž cauri tikai to, ko tās vēlas, un neielaiž, ko nevēlas; ko tās iefiltrē uz iekšu un izfiltrē uz āru ar sava veida filtru. Viņas vienkārši ielaiž iekšā tik daudz pasaules, lai apmierinātu tos neticīgos, kas tur ir. Viņi tos pieņems, lai kas viņi arī nebūtu, ja viņiem ir nauda. Viņi pieņems tos, lai kas viņi arī nebūtu, ja viņi ir populāri.

Bet ir viena lieta attiecībā uz to, Dieva Draudzē jūs šādā veidā neiekļūsi; nevis konfesijā, es tagad runāju par isto, patieso Dieva Draudzi.

⁵⁸ Tāpat kā šodienas tabakas kompānijām, tiem cilvēkiem, kas iet uz šīm pieminētajām draudzēm vai konfesijām, viņiem ir garša, un šī garša ir pasaules klasika. Un katrai konfesijai ir savs filtrs, un tās izfiltrē visus patiesos kristiešus, kas teiktu “āmen”, kad viņš sludina; un ievestu visas Jezabeles isi apgrieztiem matiem un izkrāsotām sejām, kādas vien ir valsti, ja vien tās ir populāras. “*Tāda-un-tāda* nāk uz mūsu. . . kinozvaigzne, slavenība.” Lūk, kāda veida filtru viņi lieto. “Mūsu konfesija. *Tāds-un-tāds*, prezidents vai—vai pulkvedis, vai vēl kāds, pieder mūsu konfesijai.” Vai redzat, kādu filtru viņi izmanto? Šis filtrs, protams, ir no pasaules, no šīs pasaules cilvēkiem.

⁵⁹ Cilvēki, viņi zina, ko viņi grib. Tātad, ja viņiem ir jādabū tas, ko viņi vēlas, tad viņiem būs vajadzīgs noteikta veida filtrs un pietiekami daudz pasaules, kas runātu caur to, lai

apmierinātu viņu pasaulīgo garšu. “Domājoša cilvēka filtrs, smēķējoša cilvēka garša.” Reliģiskas pasaules filtrs un pasaulīga cilvēka garša.

⁶⁰ Viņi grib būt reliģiozi. Viņi domā, ka viņiem ir jābūt reliģioziem, jo viņiem ir dvēsele.

⁶¹ Kad mēs pirmo reizi ieradāmies šajā zemē, mēs šeit atradām indiāņi, kas pielūdza sauli un tā tālāk, jo (kāpēc?) viņš ir cilvēks. Kad mēs aizbraucām uz tālajiem Āfrikas džungļiem, mēs atrodam iezemiešus, kas kaut ko pielūdz. Kāpēc? Viņi ir cilvēki, un viņi grib, viņiem ir jāpielūdz.

⁶² Tāpēc cilvēks, nav nozīmes, cik ļoti viņš ir nokritis, viņš joprojām zina, ka kaut kur kaut kas ir. Taču viņam ir tāda pasaules garša, ka viņš nespēj paņemt pareizo filtru. Viņam noteikti vajag savu paštaisīto filtru. Katrs taisa pats savu filtru.

⁶³ Katra cigarešu kompānija lielās ar savējo, ko viņi var uztaisīt: “Īsts filtrs! Šis ir vislabākais filtrs! Visi uz priekšu!” un visu ko tādu. Saka: “Garša atnāk,” vai kaut kā tā, “jau no sākuma.” Ak, esi žēlīgs. “Sākumā”? Kas tad notiek tā beigās? Tas noteikti nav domājošs vīrietis vai domājoša sieviete. Bet tas ir tas, ko viņi saka, gluži vienkārši pievildami cilvēkus.

⁶⁴ Un tā, mēs redzam, ka mūsu dienās, ka cilvēkiem ir gaume. Un kāpēc vīrietis smēķē cigareti? Lai apmierinātu garšu. Kāpēc sieviete smēķē cigareti? Lai apmierinātu garšu.

⁶⁵ Un tad, ja draudze ir izdomājusi, reliģiska grupa, ka viņi . . . lai dabūtu tur iekšā cilvēkus, viņiem ir vajadzīgs noteikta veida filtrs, lai iedotu cilvēkiem to garšu, ko viņi vēlas. Tāpēc, ja viņi nesaņems to garšu, ko viņi grib, viņi negribēs to cigareti. Un, ja viņi nesaņems to garšu, ko viņi vēlas no reliģijas, viņi nepieņems to reliģiju. Lūk, tas ir tik skaidri, cik vien var būt.

⁶⁶ Sievietes šortos, ar isi apgrieztiem matiem, izkrāsotām sejām, seksuāli apģērbtas, viņas to vēlas. Viņām tas patīk.

⁶⁷ Kā es runāju šorīt un pagājušās svētdienas ritā par to riteni riteņa vidū jeb par to iekšējo dvēseli gara iekšienē. Kā tas gars ārpusē, starp dvēseli un ķermeni, var būt absolūti svaidīts ar Svēto Garu. Vai jūs visi to saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

⁶⁸ Tātad, lai sekotu tam saskaņā ar Vēstījuma secību, *Šīs Pasaules Dievs, Svaidītie Pēdējās Dienās*. Tas ārējais, tas vidējais aplis . . . Pirmais aplis ir cilvēka maņas. Otrais aplis ir gara maņas; griba, gribaspēks, vēlme un tā tālāk. Bet iekšiene ir dvēsele; tā dvēsele ir iepriekšnolemta.

Tātad, var svaidīt to garu, lai liktu ārējam ķermenim pakļauties garam. “Bet dvēsele, kas grēko, tā dvēsele mirs.” Tā dvēsele, kas neticībā noraida Dieva Vārdu, kura daļa tā ir, tā dvēsele Mūžīgi . . . vienmēr.

⁶⁹ Es ticu Mūžīgajai nāvei, tāpat kā es ticu Mūžīgajam Debesim, bet ne Mūžīgajai ellei. Nav nekā tāda kā Mūžīgā elle. Pastāv Mūžīgā nāve cilvēkiem, kuri ir . . . Daudzi no viņiem, reliģiski, kas šodien dzīvo pasaulē, vienmēr ir bijuši miruši.

⁷⁰ “Tā sieviete, kas dzīvo iegribās,” ar saviem isi apgrieztajiem matiem un izkrāsoto seju, “ir mirusi, dzīva būdama.” Tā saka Bibeļe. Saprotat? Redziet, viņa var būt reliģioza, bet viņa nav glābta. Viņai ir ārējas darbības. Varbūt viņa dzied kori vai varbūt viņa dejo Garā, varbūt viņa runā mēlēs un viņai ir visas Gara izpausmes. Bet, ja vien tā dvēsele iekšienē nav Dieva meita, saprotiet, ar viņu ir cauri, lai ko arī viņa darītu.

⁷¹ Israēls bija ļoti garīgs ārēji, pilnībā piepildīts ar Dieva labestību un ar to, kā viņi godāja Dievu un tā tālāk, bet tas nedarbojās. Viņu iekšiene nespēja atpazīt Pašu Vārdu.

⁷² Bet, kad tu piedzimsti no Dieva Gara, tad tev ir . . . tu esi Dieva dēls, un tu vienmēr biji Dieva dēls, un tu vienmēr būsi Dieva dēls. To nav iespējams atdalīt, jo tas ir . . . tev ir Mūžīgā Dzīvība. Un Mūžīgais nekad nesākās; tāpat kā tas nekad nebeigsies.

⁷³ Ak, tā ir Dieva žēlastība, ka Viņš ir devis mums izpratni par tik lieliem noslēpumiem! Kā Pāvils teica šeit, tālāk uz priekšu Vēstulē efeziešiem, runājot par vīru un sievu, un teica: “Tas ir noslēpums”, kā sievietēm būtu jāciena savi vīri. Pat otrā vieta, manuprāt, visā Bibeļē, kur ir pateikts par cietu. Ir teikts: “Sievietes, lai viņa ciena savu vīru, ciena savu vīru.” Tad vīram būtu jādzīvo tāda dzīve savas sievas priekšā, lai viņa sieva varētu cienīt viņu kā Dieva dēlu. Un, ja viņš šādu dzīvi nedzīvo, nu, tad, protams, viņa necienīs viņu, jo viņa zina, no kādas miklas viņš ir taisīts. Bet, ja tas ir vīrs, kas ir cienījams vīrs, cienījams un tīrs pret savu sievu un savas ģimenes priekšā, istens Dieva kalps, tad sievietēm, bērniem un visiem būtu jāciena tas Dieva kalps, ar godbijību.

⁷⁴ Tagad paskatieties. Sieviete, viņas vēlas isi apgrieztus matus. Viņas vēlas valkāt šortus, krāsoties, kosmētiku. Tie mazie bikini un tās lietas, ko viņas—ko viņas valkā mūsdienās, viņas vēlas to darīt; un tomēr viņas vēlas iet uz draudzi. Jūs redzat, ka tas svaidījums ir uz gara, nevis uz dvēseles. Saprotat?

⁷⁵ Teica, grib būt kristiete un darīt arī tās lietas, un mācītājs saka, ka viss ir kārtībā. Tad, ja viņš saka, ka viss ir kārtībā: “Tu vari būt draudzes locekle; es varu ierakstīt tavu vārdu šeit, draudzes grāmatā; viss ir kārtībā,” tad viņš dod viņai savu konfesionālo filtru, lai tas atbilstu pasaulīgās sievietes garšai. Viņa mīl pasauli; viņai patīk tās garša. Tāpēc viņam ir filtrs priekš viņas, bet viņa ir ļoti tālu no domājošas sievietes. Bet te nu tas ir. Lūk, kur es atradu šo tēmu.

⁷⁶ Nē, viņa nav domājoša sieviete. Ja viņa būtu domājoša, viņa zinātu, ka draudze netiesās viņu tajā pēdējā Dienā. Draudze

tiesā viņu šobrīd pēc viņas piederības, pēc lojalitātes tām aprindām, kurām viņa pieder, un pēc biedrībām. Šobrīd viņi tiesā viņu pēc tā. Bet Dievs tiesās viņu pēdējā Dienā. Tāpēc viņa nedomā.

⁷⁷ Tieši tāpat kā vīrietis, kurš smēķē; viņš tik ļoti mil to cigareti, ka nikotīns notrulina viņa domāšanas spējas. Un sievietes vēlmes ir tik ļoti notrulinājušas viņas domāšanas spējas, ka viņa darīs tās lietas, kas ir ļaunas Tā Kunga acīs, jo viņa grib to darīt; tas apmierina pasaulīgas sievietes gaumi. Tāpēc viņa ņem pasaulīgas draudzes filtru; viņa bez grūtībām iziet tam cauri, bez jebkādiem uztraukumiem. Parāda . . .

⁷⁸ Lūk, mēs redzam, ka tā ir Patiesība. Un mācītājs saka: “Viss ir kārtībā. Mēs nenosodām sievietes par to. Ar to viss ir kārtībā.” Tajā ir pietiekami daudz grēka; tas iziet cauri viņa filtram. Tas parāda, ka viņi izgāja cauri teoloģiskam filtram. Un viņiem ir teoloģiska garša; un viņiem bija teoloģiska garša. Bet tas pavisam noteikti neizgāja caur Dieva Filtru. It nemaz.

⁷⁹ Un tā, ja ir teoloģisks filtrs teoloģiskajam domātājam un ir draudzes filtrs draudzes domātājam, cigaretes filtrs cigaretes domātājam, tad kaut kur ir jābūt arī istam filtram istam domātājam. Un Dievam ir Filtrs, un tas ir Viņa Vārds. Tas ir atdalītājs, jo Tie ir tie nošķiršanas ūdeņi grēkam. Lūk, tas ir tas domājošais cilvēks jeb svēta cilvēka garša.

⁸⁰ Un, ja cilvēks iziet cauri šāda veida pasaules filtram, tad viņam—viņam ir pasaulīga garša. Un tāpat kā tabakas kompānija, viņš dabū vairāk locekļu savā draudzē, izstumjot tos caur šo filtru. Ja viņi saka: “Uz draudzi nāk vairāk sieviešu nekā vīriešu.” Tā tas varētu būt. Lūk, tā visa var būt taisnība, kad viņa var iet un darīt jebko, ko viņa vēlas. Tā tas ir. Viņa to darīs, viņa pievienosies jebkam, bet viņa ir izgājusi cauri tās draudzes filtram. Ja viņa būtu izgājusi cauri Dieva Filtram, viņa būtu izgājusi pavisam citādāka. Saprotat? Viņa nevarētu iziet cauri Dieva Filtram un iziet ar isi apgrieztiem matiem. Viņa vienkārši nevar tā darīt.

⁸¹ Lūk, šis kādam varbūt būs nedaudz rūgts. Bet, kad viņa sāka iet cauri Dieva Filtram, un Tas saka viņām negriezt savus matus, tad (kas?) viņa iestrēgst otrā pusē. Ja tas saka, ka tas ir grēks sievietei to darīt, un viņai ir apkaunojoši darīt ko tādu.

“Ja viņa to vēlas,” viņš saka, “nu, tad viņai ir jāapgriež mati.”

Pēc tam ir teikts: “Tādā gadījumā noskuji tos.” Un saka: “Mēs zinām, ka sievietei tas ir kauns būt ar noskūtu galvu.” Ir teikts: “Tad lai viņas galva ir apsegta.” Un viņas mati ir viņas apsegs; nevis cepure, lēdij. Bibeles saka, ka viņas mati ir viņas apsegs. Pareizi. Tas parāda, ka viņa ir Nācariete Tam Kungam. Gari mati sievietei nozīmē Nācarieti Tam Kungam. Lūk, mēs redzam, ka tā ir taisnība.

⁸² Bet mēs redzam, ka, ja domājošs cilvēks, tā sauktais pasaulē, var smēķēt un joprojām iegūt savu garšu, viņam būtu jābūt pietiekami daudz prātam saprast, ka no tās tabakas viņš saņem darvu. Bet tas ir uztaisīts tikai tādēļ, lai pārdotu viņam vairāk, liktu viņam pirkt vairāk cigarešu.

⁸³ Un draudzes filtrs iegūst draudzes locekļus un tamlīdzīgas lietas, kad viņi ļauj viņiem tikt cauri ar jebko un joprojām piederēt draudzei, viņi iegūst vairāk locekļu. Ja nu mēs šovakar dotos uz draudzēm un izfiltrētu visus, izņemot tos, kas ir īsti no Vārda dzimuši kristieši. Daudziem šovakar būtu jāsludina tukšām sienām, tā ir taisnība, ja tas izietu cauri šādam Filtram.

⁸⁴ Un, ja manā sirdī ir viena vēlēšanās, un es ceru, ka tā tas ir visiem, kas mani klausās: "Dievs, izlaid mani cauri Tavam Filtram." Kā teica Dāvids: "Pārbaudi mani, izmēģini mani un paskaties, vai mani nav kas ļauns, tad paņem to prom, Kungs." Saprotat? Es gribu Dieva Filtru. Nav svarīgi, ko dara pasaule, ko dara draudze; es gribu būt domājošs cilvēks, lai domātu par to, Kam es stāvēšu blakus vienā no šīm dienām, Tiesā.

⁸⁵ Ievērojiet, tabakas kompānija dara to, lai pārdotu vairāk cigarešu; draudze dara to, lai iegūtu vairāk locekļu. Sieviete ar isiem matiem, kas valkā šortus, iestrēgtu Dieva Filtrā. Viņa nespētu iziet Tam cauri ar isiem matiem, jo Bibelē ir teikts, ka viņai nevajadzētu tā darīt. Šādi rīkojoties, viņa apkauno savu galvu. Mums tas būtu jāzina. Bet viņa pilnīgi bez problemām iziet cauri draudzei, arī visi pārējie. Reizēm es stāvu . . .

⁸⁶ Es nevienu nenoniecinu; es nekad nerunāju personīgi par kādu cilvēku, bet tas ir grēks draudzē. Jūs varat to apliecināt. Es neesmu teicis: "Kundze *Tāda-un-tāda* ir *tāda-un-tāda*, vai Kungs *Tāds-un-tāds* vai sludinātājs *Tāds-un-tāds* ir *tāds-un-tāds*." It nemaz. Es saku, ka grēks ir grēks. Vai nu tas ir manā ģimenē vai manī, lai kur tas nebūtu, tas joprojām ir grēks. Nevis kā indivīds, es nerunāju pret indivīdiem. Es runāju pret grēku. Man ir vienlīga, vai tas esmu es, vai kurš nu vēl, ja to laidis cauri Dieva Filtram, jebkurš grēks tevi uzreiz apturēs.

⁸⁷ Skatieties. Bet sieviete, kura vēlas isus matus un valkāt šortus, vai krāsoties un tamlīdzīgi, viņa var iziet cauri pentakostu filtram bez jebkādas aizķeršanās, pilnīgi mierīgi, pa taisno nāvē. Jo viņš . . . Viņa saka: "Nu, tas nav nekas slikts."

"Ja tu mīli pasauli vai šīs pasaules lietas, tas ir tāpēc, ka Dieva mīlestības nemaz nav tevī."

⁸⁸ Tad caur to garu viņa var ievilkāt savā dvēselē lietas, kas nav no Dieva un ir pret Dieva Vārdu, ja tāda ir tā garša tajā dvēselē. Tas var nākt caur garšu; *redze, garša* . . . Tas var nākt caur *domāšanu*, caur *spriešanu*: "Tas nav nekas slikts. Man ir garša. Man ir jūtas. Es jūtu, ka ar to viss ir kārtībā." Viņa iziet tam cauri, un tas ieiet pa tiešo viņas dvēselē, ja viņai ir tāda veida dvēsele. Tas parāda, ka viņa nevelk to cauri Dieva Filtram.

Bet, ja viņai ir isi apgriezti mati, viņa lieto kosmētiku, valkā šortus, bikses, izskatās kā virietis, visas tās bikses un kā nu to visu sauc; saka tādas lietas un dara tādas lietas, un dzīvo pasaulei, viņa iesprūdis; viņa nevar iziet Tam cauri. Tieši tā. Tas apturēs viņu jau sākumā.

⁸⁹ Ievērojiet, virietis skatās uz viņas skaistajām, sarkanajām lūpām un uz izkrāsoto seju, un uz šortiem, un—un uz bikini, un uz visu, kas viņai ir; isteni domājošs virietis uz viņu neskatisies. Lūk, virietis, kas ir draudzes loceklis, skatisies uz viņu, apbrīnos viņu. Bet man ir vienalga, kāda viņa izskatās acīm, domājošs virietis aizgriezis savu galvu. Kāpēc? Viņš ir izgājis cauri Dieva Filtram, un viņš zina, ka skatīties uz viņu ir laulības pārkāpšana viņa sirdī. Viņš nedomā, ka viņa ir skaista.

Saka: “Ir nu gan skaistulīte!”

Nē, ne viņam. Domājošam virietim viņa ir neķitra izskata, nelaimīga, nožēlojama Jezabele. Dieva dēls skatās uz viņu ar kaunu, ka viņš vispār pieder pie ģimenes, pie kuras pieder viņa. Tā tas ir. “Kā viņa var būt mana māsa un šādi izturēties?”

⁹⁰ Saprotiet, viņa tika ievilkta caur vienu filtru, bet viņš izgāja caur citu. Viņš neuzskatis, ka viņa ir skaista, it nemaz. Īstam Dieva vīram tas nav skaistums.

⁹¹ Atcerieties, reiz, pirms Jēzus Kristus Asinis kļuva par to Filtru, ko mēs izskatīsim pēc dažām minūtēm, “Dieva dēli skatījās uz cilvēka meitām, ka tās bija skaistas, un ņēma tās par sievietēm.” Dievs nekad to nepiedeva. Tas notika atkal Israēla pārgājiena laikā, un Dievs nekad viņiem to nepiedeva. Ikviens no viņiem aizgāja bojā.

Domājoša cilvēka Filtrs!

Es te vienvakar iznācu no sanāksmes, tur aiz dievnama stāvēja kāds Rikijs, sacīja man, pirms apmēram trīs vai četriem gadiem, teica: “Tu tā saki tāpēc, ka tu esi vecs vīrs.” Teica: “Es domāju, ka viņas izskatās jaukas.”

Es teicu: “Es varu to iedomāties.” Tik vien kā paskatoties uz viņu, varēja pateikt, pēc kā viņš izskatījās. Es teicu: “Lauj man tev kaut ko pateikt. Cik tu esi vecs?”

“Apmēram trīsdesmit gadu.”

⁹² Es teicu: “Kad es biju piecpadsmit gadus jaunāks par tevi, es domāju tāpat kā tagad.” Pareizi. Un tā joprojām ir netīrība!

⁹³ Domājoša cilvēka Filtrs! Un tā, ievērojiet, ja viņš, viņa prāts ir izfiltrēts caur Dieva Vārdu, caur Dieva Filtru, viņš neskatisies uz viņu. Viņš nedomās, ka viņa ir skaista; viņš domās, ka viņa ir Jezabele. Viņš domās, ka aiz šīm sarkanajām lūpām slēpjas indes zobi, kas viņam iedzels. Un Bibelē ir teikts: “Viņas vārti ir elles vārti; un cilvēks ieiet tajos kā vērsis, kas iet uz savu nokaušanu.” Lūk, kur ir domājoša cilvēka Filtrs.

⁹⁴ Ko tu vēlies? Kad šādi ģērbusies sievietē iet pa ielu un jūs, virieši, pagriezāt galvu, šādi blenžat, jūs neizmantojat domājošā cilvēka Filtru. Jo, kad jūs šādi darāt, jūs pārkāpjat laulību, jo tas Filtrs saka: "Ikviens, kas skatās uz sievieti ar iekāri, jau ir pārkāpis ar viņu laulību." Aizgriez prom savu galvu, domājošais viriet. Ej no viņas prom. Viņa nav skaista. Viņa ir čūska; tā tas ir, grozās kā tāda, rikojas kā tāda, dzeļ kā tāda. Turies no viņas pa gabalu.

⁹⁵ O-o, jā, Dieva Vārds ir domājoša cilvēka Filtrs. To zina ikviens. Tieši caur to tiek filtrēta tava dvēsele, Dieva Vārds. Un Tas padara, kad tu izej caur Dieva . . . Kad domājošs cilvēks iziet cauri Dieva Filtram, tas dod viņam svēta cilvēka garšu. Tā tas ir. Kad tu izej cauri Dieva Filtram, tad tava garša ir svēta cilvēka garša. Tas rada taisna cilvēka garšu. Tas sauklis, protams, ir labs.

⁹⁶ Un tā, mēs redzam, kā tas tika izdarīts Israēlā kā līdzība, tikai Israēla sanāksmei. Tieši tāpēc, kad tas tiek runāts tagad, ja kalpotāji nepiekrit kaut kam no tā, kas ir pateikts; tas ir manai sanāksmei, kurai Tas Kungs ir devis man sludināt.

⁹⁷ Pievērsiet uzmanību 2. Mozus grāmatas 19. nodaļai, es gribu, lai jūs to izlasāt, kad atgriezīsieties mājās, kad jums būs vairāk laika. Ievērojiet, kad Israēls bija izdarījis grēku, vispirms viņi paņēma sarkano teli, kurai nekad nebija bijis jūga uz kakla. Tas nozīmē, ka viņa nekad nebija ar kaut ko sajūgta.

⁹⁸ Un viņai bija jābūt sarkanai. Sarkanā ir izpirkšanas krāsa. Ziniet, zinātne zina, ka, ja tu paņem sarkanu un skaties caur sarkanu uz sarkanu, tas ir balts. Skatoties caur sarkano uz sarkano, tas ir balts. Viņš skatās cauri sarkanajam Kunga Jēzus Asinīm, un mūsu sarkanie grēki kļūst balti kā sniegs; sarkans caur sarkanu.

Un tā tele tika nogalināta vakara laikā, to darīja visa Israēla sanāksme.

Un tur uz durvīm, kur bija jāieiet visai sanāksmei, tika uzvilktas septiņas svītras ar viņas asinīm; tā ir līdzība par Septiņiem Draudzes Periodiem, caur Asinīm.

⁹⁹ Un tad viņas ķermenis tika paņemts un sadedzināts. Tas tika sadedzināts ar nagiem, ar ādu, ar zarnām, ar mēsliem. Viss tika sadedzināts kopā.

Un tas bija jāpaņem tīram cilvēkam un bija jānoliek tīrā vietā ārpus sanāksmes. Tāpēc, ja vien Israēls varētu ieraudzīt šo līdzību! Šo Dieva Vārdu nedrīkst ņemt netīrās neticības rokās. Tam jābūt tīram cilvēkam. Un, ja viņš ir tīrs, tad viņš ir izgājis cauri Dieva Filtram.

Tīrs cilvēks, tīras rokas, un tam bija jābūt turētām tīrā vietā; nevis vietā, kur ir iesaistītas Jezabeles, Rikiji un viss pārējais; ēd vakarēdienu un tā tālāk, bet skraida apkārt ar sievietēm, viriem, un visvisādas neķitribas; dodas uz dejām un ballitēm,

apgriež matus un nēsā šortus, un visu pārējo, un sauc sevi par kristiešiem. Tas ir jātur tirā vietā un ar to ir jārikojas ar tirām rokām.

¹⁰⁰ Un tad, kad Israēls grēkoja un saprata, ka viņi ir izdarijuši nepareizi, tad viņi tika aplacīti ar tās teles pelniem. Un tas bija nošķiršanas ūdens, šķīstīšana no grēka.

¹⁰¹ Ievērojiet. Te nu tas ir! Un, kad Israēls, pirms viņi varēja ieiet sadraudzībā iekš pielūgsmes, viņiem vispirms bija jāiziet cauri nošķiršanas ūdeņiem. “Taisnošana ticībā; nāk no dzirdēšanas, no Vārda dzirdēšanas.”

Tad viņi iegāja sanāksmē zem šim septiņām svitrām, asinīm, lai parādītu, ka kaut kas bija nomiris par viņu grēku un gājis viņiem pa priekšu. Viņi tika atdalīti caur Vārda dzirdēšanu, nošķiršanas ūdeņi, un tad viņi iegāja sadraudzībā.

¹⁰² Vienīgā vieta, kur Dievs satikās ar cilvēku, bija caur šādu kārtību. Nekur citur Viņš ar viņu nesatikās. Viņam bija jānāk saskaņā ar šādu kārtību. Dievs satikās ar Israēlu tikai vienā vietā.

Un šodien Dievs satiekas ar tevi tikai vienā vietā, un tā ir Kristū Jēzū; un Viņš ir Vārds, nošķiršanas ūdeņi. Un Viņa Asinis tika izlietas par visiem Septiņiem Draudzes Periodiem. Un tad caur Svēto Garu mēs ieejam tajā sadraudzībā, kas ir dota tikai Draudzei. Ak, cik Viņš ir liels!

¹⁰³ Turklāt, lūk, mēs vēlamies aplūkot Efeziešiem 5:26, kur ir teikts: “Tā ir mazgāšana ar ūdeni caur Vārdu,” nošķiršanas ūdeņi. Ko Tas dara? Tātad, Dieva Filtrs ir Vārds. Nošķiršanas ūdeņi, “mazgāšana ar ūdeni, atdalīšana, caur Vārdu,” Dieva Filtrs.

¹⁰⁴ Tātad, jūs nevarat ienākt Kristū caur draudzes filtru. Jūs nevarat ienākt caur konfesionālu filtru vai ticības mācības filtru. Ir tikai viens Filtrs, caur kuru jūs varat ieiet tajā svētajā vietā, un tas ir caur “mazgāšanu ar ūdeni caur Vārdu.” Dieva Vārds ir domājoša cilvēka Filtrs.

¹⁰⁵ Draudze tiesās tevi šeit, vai tu esi labs tās loceklis vai nē. Viņi uztaisīs tev labas bēres un nolaidīs karogu pusmastā, kad tu nomirsi, atsūtīs lielus ziedu vainagus, un—un izdarīs priekš tevis visu. Bet, kad lieta nonāk līdz tam, ka tavai dveselei būs jātiekas ar Dievu, tai ir nepieciešama Mūžīgā Dzīvība. Un, ja tā ir Mūžīgā Dzīvība, tad tā ir daļa no Vārda. Un kā mans vārds nevar noliegt . . .

Mana paša roka nevar noliegt manu roku. Manas paša acis nevar noliegt manu roku vai manu kāju, vai manu pirkstu, vai jebkuru manu daļu. Tās nevar to noliegt.

Un tāpat arī vīrietis, kas ir daļa no Dieva Vārda, vai sievietē, nevar noliegt nevienu Dieva Vārda daļu. Tātad, sievietes, ja jūs domājat, ka jums var būt isi apgriezti mati un jūs varat

ieiet Dieva Klātbūtnē, jūs maldāties. Vai jūs to saprotat? Jūs maldāties; jūs nevarat iziet cauri Dieva Filtram, kur jūs tiekat mazgāti ar Vārda ūdeni. Tad jūs ieejat sadraudzībā. Jūs domājat, ka jūs esat, bet jūs nevarat būt, kamēr neiziesiet cauri Vārdam, un katram sīkumiņam, katram mazākajam Dieva Vārdam. “Cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda.” Tam ir jāiziet cauri tai filtrēšanai, jāiziet caur to. Un tas dod taisna cilvēka garšu, jo tieši to viņš meklē, meklē kaut ko, kas viņu attīrītu.

¹⁰⁶ Vārds, Dieva Vārds ir domājoša cilvēka Filtrs, un Tas rada taisna cilvēka garšu. Mēs zinām, ka tā ir taisnība; izfiltrē visu neticības grēku. Kad tu izej cauri šim Filtram, tur vairs nav neticības, jo tā ir patiesi ticīga cilvēka garša.

¹⁰⁷ Patiesi ticīgais vēlas būt pareizs, neskatoties ne uz ko. Viņš vienkārši negrib teikt: “Nu, es piederu augstākajai sabiedrībai. Es piederu draudzei, lielākajai draudzei pilsētā.” Man ir vienalga, vai tā ir misija uz stūra, vai kaut kāda zaru nojume nezina kur, domājošs cilvēks zina, ka viņam ir jāsatiekas ar Dievu. Un, neskatoties uz to, ko saka draudze vai saka kāds cits, viņam ir jānāk saskaņā ar Dieva noteikumiem. Un Dieva noteikumi ir Dieva Vārds.

“Nu,” viņi saka, “Dieva Vārds.”

Protams, viņi visi tic, ka Tas ir Dieva Vārds, bet vai tu varēsi iziet caur To filtru? Kā jūs dabūsi cauri Tam sievietes ar isi apgrieztiem matiem? Kā jūs to izdarīsiet? Kā jūs dabūsi cauri Tam vīrieti, kas neturēsies pie šīs Mācības? Saprotat?

Tā nav domājoša vīrieša garša. Nē. Domājošs vīrietis padomās, domājošs vīrietis padomās divreiz, pirms viņš iesaistīsies tamlīdzīgās lietās.

¹⁰⁸ Ievērojiet, ka Vārds nevar noliegt pats Sevi. Tad tas ir apmierināts jeb tā ir tā vēlme. Kāda vēlme tā ir? Kas vispār lika tev To vēlēties? Jo tur, dziļi tavā dveselē, bija iepriekšnoņemta sēkla, kas bija Mūžīgā Dzīvība, vienmēr gulēja tur, vienmēr bija tur. “Visi, kurus Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis. Neviens no viņiem nepazudis.”

¹⁰⁹ Domājoša cilvēka garša, kad domājošs cilvēks dzird Dieva Vārdu: “Manas avis dzird Manu Balsi, svešniekam tās nesekos,” jo tur dziļumā ir Dzīvība, un Dzīvība savienojas ar Dzīvību.

Grēks savienojas ar grēku, un grēks ir tik liekulīgs, ka tas domā, ka ir glābts, lai gan tas nav glābts. Tie ir visistākie liekulības dziļumi.

¹¹⁰ Draudzes locekļi grib konfesionālu filtru, lai viņi varētu īstenot viņu pašu vēlmes un joprojām tiktu klasificēti kā “religiski” cilvēki. Jūs dzirdat viņus sakām: “Ak, viņš ir ļoti reliģisks.”

111 Reiz es biju Āfrikā, un viņi runāja par tām, daži bērniņi runāja par tām rokenrola dziesmām, ko dzied Elvis Preslijs un citi, Pets Būns un kas nu vēl, Rikijs Nelsons un tie visi pārējie. Es teicu: “Tas ir atkritēju bars.”

Kāda meitenīte sacīja: “Nu, viņš ir ļoti reliģiozs.”

112 Es teicu: “Tāds bija arī Jūda.” Es teicu: “Tikai tas, ka Jūda saņēma trīsdesmit sudraba monētas; bet Elviss Preslijs saņēma vairākus miljonus dolāru.” Saprotat? “Viņi abi pārdeva savu pirmdzimtību.” Saprotat? Es teicu: “Viņi ir tik... vissliktākais parāds, kāds šai valstij ir.” Tomēr tikpat maldinoši kā tas cigaretes filtrs, tās konfesijas ļauj viņiem kļūt par locekļiem. Viņiem nevajadzētu būt pat... Vajadzētu būt tādām likumam, lai viņi nevarētu dziedāt reliģiskas dziesmas. Tas ir pret... tam vajadzētu būt pret likumu, ka viņi to dara.

Bet tas viss ir kļūvis par vienu lielu liekulības kaudzi, un tieši tur viņi atrodas šodien. Patiesais Fil... [Pārtraukums lentes ierakstā—Tulk.] dvēselei saka: “Ja tu mili pasauli vai pasaules lietas, tad Dieva mīlestības tevi nemaz nav.”

113 Redziet, jūs nevarat—nevarat teikt, ka rokenrols ir no pasaules... jeb no Dieva. Rokenrols ir no pasaules. Jebkura no šīm dejām un filtrētajām... tas ir, pretīgajām, neķītrajām lietām ir no pasaules. Tas viss ir no pasaules.

Jūs nevarat teikt, ka isi apgriezti mati sievietei ir no Dieva. Bībele saka, ka tā nav, tāpēc tā ir šīs pasaules izvirtība. Un, ja tu mili kaut mazumiņu no šīs pasaules, tad Dieva mīlestības tevi nemaz nav. Saprotat?

114 Kas tas ir? Nu, kas to velk? Tas ir kaut kas dziļi iekšienē, kas velk. Dvēsele velk tavus resursus caur to ārējo, tālāk cauri garam uz dvēseli. Un, ja tā dvēsele mil pasauli, tā ir mirusi. Man nerūp, cik ļoti svaidīts tas ir *šeit* ārpusē un cik taisnīgs tas ir *šeit* ārpusē; *šeit* dziļumā tā ir mirusi. “Jo, kas mil pasauli vai pasaules lietas, tajā nemaz nav Dieva mīlestības,” nav nozīmes, cik reliģisks.

115 Patiesais Filtrs, tādejādi, atstās visas šīs lietas ārpusē un neienesīs neko citu, kā vien Dieva patiesumu, Vārdu, tajā īstenajā, patiesajā dvēselē.

116 Viņi ir kā Ēsavs, ārēji viss ir kārtībā. Ēsavs ārēji bija reliģiozs. Un, attiecībā uz reliģiju, viņš šķīta reliģiozāks nekā Jēkabs. Viņš šķīta labāks cilvēks nekā Jēkabs, bet viņa iekšiene, kas viņš bija. Ārēji viņš bija reliģiozs, bet viņa domāšana nebija izfiltrēta. Viņš nedomāja pareizi par pirmdzimtību. Viņš—viņš nedomāja, ka Dievs, ka pirmdzimtība nozīmē tik daudz, kā par to bija teicis Dievs. Tur nu viņš bija, teica: “Es esmu izsalcis, kāda gan nozīme tai pirmdzimtībai? Vari to ņemt, ja gribi.” Ak vai! Saprotat?

“Es eju uz baznīcu; es esmu tikpat labs kā tu. Mana konfesija ir tāda pati... Nu, tā ir viena no lielākajām pasaulē. Pie tās

piederēja mana māte. Pie tās piederēja mans tēvs. Viss šis, tas un pārējais. Mans mācītājs bija izglītots; viņam ir *tas-un-tas*.” Tas viņu tieši tik daudz attālina no Dieva. Tas nav domājoša cilvēka filtrs.

Ja tas būtu, kā gan Pēteris būtu varējis būt tas, kas viņš bija, jo viņš pat savu vārdu nemācēja uzrakstīt? Bet viņam bija domājoša cilvēka Filtrs. Ievērojiet. Ak vai!

¹¹⁷ Ēsavs domāja, ka tā pirmdzimtība nenozīmē to, ko par to bija teicis Dievs. Tā bija tā atšķirība starp Dzīvību un nāvi. Un tāpat arī Ieva un Jūda pārdeva savu pirmdzimtību par gandarījumu, ko sniedz civilizācijas zināšanu garša. Tieši par to Ieva pārdeva savu pirmdzimtību. Viņa pārdeva to par zinātnes garšīgu, par pasaulīgu zināšanu garšīgu, par mazliet labāku baznīcu, par mazliet labāku cilvēku šķiru, kā to sauktu šodien. Saprotat?

Un Jūda pārdeva savu pirmdzimtību par trīsdesmit sudraba gabaliem un nopelnīja dažus papildus dolārus. “Mana sanāksme šeit var maksāt man labāk, un es vienkārši sludināšu šeit.” Saprotat? “Tātad, ja es kļūšu par sludinātāju, nu . . .”

¹¹⁸ Viņi saka: “Brāli Branham, mēs ticam, ka šis Vēstījums ir Patiesība, bet mēs nevaram to Pieņemt. Ja mēs to izdarītu, nu, kur tad mēs sludinātu?” Ha! Visa pasaule, brāli, tā ir tā draudze. Protams. “Nu, tad neviens no brālības mani neatbalstīs.” Es—es nemeklēju nevienu no brālības, kas mani atbalstītu. Es meklēju Jēzu Kristu, lai mani atbalstītu Viņš, jo Viņš atbalstīja To. Viņš ir Tas, Kurš To pateica.

¹¹⁹ Un, kad istena pirmdzimtība, Asinis, izfiltrētas ar Vārdu; un viss grēks, un pasaule, un draudze, un konfesijas, un sektantisms paliek ārpusē. Izglītība, civilizācija, draudze, konfesija, sistēma, visa veida grēks paliek ārpusē, kad domājošais cilvēks paņem domājošā cilvēka Filtru, saskaņā ar Dieva novērtējumu.

¹²⁰ Tajā nepaliek nekas, kad cilvēks izvelk savu—savu dzīvi cauri Dieva Filtram; ievērojiet, šeit tava dzīve bija pilnībā sajaukusies ar grēku, jo tu biji “dzimis grēkā, veidots netaisnībā, nācis pasaulē, runādams melus.”

Es pateikšu kaut ko tādu, ko mēdza teikt brālis Makalofs. Ieklausieties mani.

¹²¹ Kad jūs atnācāt šajā pasaulē, jūs piedzimāt grēkā. Jūs atnācāt pat bez jebkādam izredzēm uzvarēt. Tu biji “dzimis grēkā, veidots netaisnībā, nācis šajā pasaulē, runādams melus,” ar grēka vēlmi tavā garā, milēdams grēku, jo tu biji dzimis grēkā. Tev nebija nekādas iespējas.

Bet kaut kur dziļi tevī, te nu tas ir, tur iekšā bija kaut kas, kas sāka vilkt. Ja tu ievēroji, tas bija kaut kas, kas teica tev, ka kaut kur ir Dievs; un tu izlasīji Viņa Vārdu. Pēc tam tu pieņēmi draudzi, tu pieņēmi viņu idejas, kad tev pateica kaut ko citu, toreiz tu vispār nelietoji domājoša cilvēka Filtru. Bet, kad jūs

lietojat Dieva Filtru, kas ir domājoša cilvēka Filtrs, jo: “Visi citi filtri zudis, bet Mans nezudis.” Un kad tu ņem Dieva Filtru un izvelc savu dzīvi, savas vēlmes; ja tu izvelc savas vēlmes cauri Dieva Filtram, cauri domājošā cilvēka Filtram, tad tur neatliek nekas cits kā vien Svētais Gars.

¹²² Tātad, ja jūs vēlaties to pierādījumu par Svēto Garu, te nu tas ir. Kad tava dvēsele visādā ziņā nostāsies vienā līnijā ar Dieva Vārdu, tas parāda, ka tu esi izvīlīcis savu dzīvi cauri domājošā cilvēka Filtram, Dieva Filtram.

¹²³ Ievērojiet, vai tas ir Dieva Filtrs? Viņš teica: “Mēs tikām nomazgāti ar Vārda ūdeni.”

Un, kad Dievs iedeva Ādamam un Ievai Filtru Ēdenes dārzā, Viņš teica: “Nevelciet tur neko no tā.” Bet sātans izdūra Tajā caurumu, sacīja: “Ak, tikai mazliet, tas nekaitēs.” Izgāja cauri tikai viens pilieniņš, un tas bija viss, kas bija vajadzīgs, lai atnestu nāvi visai cilvēcei.

¹²⁴ Nekas cits nav vajadzīgs, tikai vienreiz pagaršot nikotinu, tad ar viņiem ir cauri.

¹²⁵ Tur nekas nepaliek, izņemot Svēto Garu.

¹²⁶ Un tad tas parāda, ka dziļi tevī bija šī iepriekšnolemtā sēkla, kas izraisa tevī alkas pēc Dieva. “Visus, ko Tēvs Man ir devis, ir devis Man izpirkt; viņi kopā ar Mani nomira Golgātā; viņi kopā ar Mani uzcēlās augšamcelšanā; visi, kurus Viņš Man ir devis, atnāks pie Manis. Viņi tiks ievietoti tajā Ķermenī, kur ir kāja, roka, deguns, mute, lai kas tas nebūtu; viņi tiks Tur ielikti. Un viņi atnāks pie Manis savā laikā.” Ak vai!

¹²⁷ Lūk, kur ir tā istā visa pasaules grēka filtrācija, un pasaules mīlestība ir mirusī, un šī dvēsele velk tikai vienu lietu. Te nu tas ir, nevis . . . Atcerieties! Neaizmirstiet to. Jūs visi, kas tur klausās pa telefonu, iekaliet to savā prātā. Kad domājošs cilvēks sāk domāt, Kā priekšā viņam būs jastājas un kas ir Dieva Vārds; kad viņš sāk domāt, tad, kad viņš ievēl caur To, nevar atnākt nekas cits kā vien Svētais Gars.

Kas tas ir? Tas ir diglis, sēkla-Vārds no paša sākuma, ka tu biji Dievā jau sākumā, atrodies šeit, ievēl kot sēklas Dzīvību. Tā sēkla ir tavā sirdī caur iepriekšnoteikšanu. Aleluja! Tā sēkla jau ir tur caur Dieva paredzējumu, iepriekšnolemta. Un, kad tā velk, tā nevar ievēlkt caur kaut ko citu, kā vien caur Vārdu.

Un tad tā ir domājoša cilvēka, taisna cilvēka, svēta cilvēka garša, kurš redz Biblii, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Kas ienāk tajā vietā tur dziļumā? Tas Vārds, kas ir sirdī. “Es esmu noglabājis Tavu Vārdu savā sirdī, lai es negrēkotu pret Tevi.”

Kas tas ir, kad tas velk caur Vārdu? Ir tikai viena lieta, kas izies caur Vārdu; tas ir Svētais Gars. Tā ir vienīgā lieta, kas var

iziet caur Vārdu, tas ir Svētais Gars. Un domājoša cilvēka Filtrs dod svēta cilvēka garšu.

¹²⁸ Tad viņš ir nogaršojis Debesu lietas; viņa sirdi ir Dieva Vārds. Viņš redz To izpaustu savā priekšā, un visa viņa dvesele ir ietita Tajā, un pasaule un viss pārējais ap viņu ir miris.

¹²⁹ Domājoša cilvēka reliģijas Filtrs; un tagad es domāju par reliģijas filtrēšanu. Kad domājoša cilvēka Filtrs dod svēta cilvēka garšu, saprotiet, Tas apmierina viņa gaumi. Viņš redz, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Te nu tas ir. Redz Viņu tepat mūsu priekšā, darot tās pašas lietas, ko Viņš darija; tas apmierina svētā cilvēka garšu, viņa domāšanu.

¹³⁰ Tad viņš zina, ka viņš ir pārgājis no nāves Dzīvībā. Un viņš mīl, un—un—un mīlestība pret pasauli. . . būt apstiprinātam, un grib, lai Vārds ir apstiprināts un apliecināts. Viņš gaida To katrā periodā, jo viņš ir svēts cilvēks un viņam ir vēlēšanās redzēt Dievu. Citi vienkārši vēlas pievienoties draudzei. Šis cilvēks grib redzēt Dievu. Viņš neredz Viņu ticību mācību kaudzē. Viņš neredz Viņu lielās, skaistās ērģelēs vai katedrālēs, un augstos krustos vai noslipētos zinību viros ar viņu apliktajām apkaklītēm. Viņš neredz Viņu teoloģijā un teologos. Viņš redz Viņu Viņa Vārda apstiprinājumā.

Es redzēju Viņu Tajās signālugunis.

Manas acis redzēja Tā Kunga atnākšanas godību;

Viņš spiedē sulu spiež, kur dusmu vinogas ir savāktas;

Ar savu baiso Zobenu Viņš raida liktenigos zibeņus;

Viņa Patiesība turpina maršēt uz priekšu. (Tā maršēs līdz pašam galam. Tieši tā.)

¹³¹ Vai saprotat, ko es domāju? Filtrs, cilvēks. . . Tas ir, domājoša cilvēka Filtrs; cilvēks, kurš vēlas stāvēt Dieva Klātbūtnē. Kāds bija Dieva Filtrs? Viņa Vārds. “Tani dienā, kad tu no tā ēdīsi, tajā dienā tu mirsi.” Nav svarīgi, kas notiek šeit; tikai nepalaidiet garām to Vārdu. “Nomazgāts ar Vārda ūdeņiem,” domājoša cilvēka Filtrs. Nevis kāda konfesija, nevis kāda mācība, nevis kāda draudze, nevis kāda katedrāle; bet domājoša cilvēka Filtrs, jo jūs tiksiat tiesāti pēc Vārda. Domājošais cilvēks par to domās. Negudrs cilvēks jeb ar šīs pasaules garšu, vienkārši pieņems jebko, aizvietotāju. Kāpēc aizvietot, ja ir Īstais?

¹³² Aizdomājieties, tikai britiņu padomājiet par to. Sieviete ar isi apgrieztiem matiem un ar lūpu krāsu runā mēlēs, un pēc tam draudze joprojām uzskata, ka tas ir Svētā Gara pierādījums.

¹³³ Vai arī kāds sludinātājs no semināra vai kādas Bībeles skolas praktizē trīsvienības kristību vai iet uz kompromisu ar Vārdu kādas ticības mācības vai konfesijas dēļ. Vai tas ir domājoša cilvēka Filtrs? Ne manās acis, brāli. Tas ir negudrs cilvēks, kas

velk caur to. Tā tas ir. Vai jūs varētu to iztēloties? Tā vietā, lai izmantotu Dieva Vārdu kā filtru savai dvēselei; ļauj tām ticības mācībām un konfesijām šādi sakrauties kaudzē uz viņa tā vietā, lai kā Filtru paņemtu Dieva Vārdu. Un tad viņš ir pilnībā apgānīts un ļauj viņiem bāzt sevi cilvēku mācības, darot lietas, “gandrīz vai pieviļot pašus Izredzētos” un izturoties nevērigi pret Vārdu.

Kad viņš varētu ievilkt savai dvēselei, ja tur ir kaut kas, ar ko vilkt. Bet, ja tā iepriekšnolemtā sēkla . . . Nepalaidiet to garām. Ja tur nav tās iepriekšnolemtās sēklas, tā nevilks cauri Tam, jo tā vilks pati savai vēlmei.

¹³⁴ Ja smēķējošs cilvēks vēlas smēķējoša cilvēka garšu un ja viņš paņemtu rokā kādu nūjiņu . . . Es teiktu: “Sūc savu pirkstu,” un viņš tur stāvētu, sūkdams savu pirkstu.

¹³⁵ Nu, viņš teiktu: “Tas ir muļķīgi.” Kāpēc? Viņš grib nikotīna garšu. Tā ka viņš nav domājošs cilvēks. Saprotat? Bet jūs teiksiet: “Nu, es neesmu, es nejutīšu nekādu garšu. Es gribu sajast . . . Es gribu sajast tabakas garšu. Es nejutu pilnīgi nekādu garšu.”

¹³⁶ Iedodiet viņam veļas knaģi un ļaujiet viņam pazīst to. Saprotat? Protams, ļaujiet viņam pasūkt to. Viņš teiks: “Es nejutu nekādu garšu.” Tad kāpēc tu to zid? Tev ir vēlme sajast nikotīna garšu.

Un, kad jūs zižat draudzes mācību un jūs, sievietes, joprojām nēsājat isi apgrieztus matus, krāsotas sejas un esat seksuāli apgērtas; un jūs, vīrieši, skatāties uz viņām un visas tās pārējās lietas, un uzvedaties šādā veidā. Kas tas ir? Kas tur ir? Tur joprojām ir pasaule, un jums ir garša. Jūs ievilkat to garšas dēļ.

¹³⁷ “Es eju uz šo draudzi; viņi neko tādu nekad nepiemin. Viņi nesaka neko par *to*, neko par *šito*. Nekas tāds netiek pieminēts. Mūsu sludinātājs nav tik aprobežots kā tas. Mēs neko tādu nesakām.” Kas tas ir? Tev ir pasaules garša, kuru tu gribi iesūkt. Pareizi!

¹³⁸ Bet domājoša sieviete neko tamlīdzīgu nepieņems. Viņa zina, ka viņai ir jābūt svētai. Un vienīgais, ko jūs varat ievilkt caur Dieva Vārdu, ir Gars, atdzīvinošais Spēks, lai padarītu dzīvu To Vārdu, kas ir tevī, lai izpaustu Jēzu Kristus tajā periodā, kurā tu dzīvo. Aleluja! Brāli, ja tā nav Patiesība, tad es nezinu, kas ir Patiesība. Ja tā nav Patiesība, tad es esmu zaudējis prātu.

¹³⁹ Tas ir Pats Vārds tavā sirdī, iepriekšnolemts būt tur, lūk, kas velk. Un tas izspļauj to pasauli; tas to negrib. Un, kad tas tiek šeit līdz Vārdam, tas sāk vilkt. Un, kad tas velk caur Vārdu, tas nevar būt nekas cits kā Svētais Gars, lai to Vārdu atdzīvinātu.

¹⁴⁰ Tādējādi domājoša, reliģiska cilvēka Filtrs ir Vārds, un tas apmierina to svēto garšu, kas ir viņa sirdī; domājoša cilvēka filtrs, svēta cilvēka garša. Ak vai, kur mēs atrodamies!

¹⁴¹ Tā vietā, lai izmantotu Dieva Filtru savai dvēselei, viņš ļauj sātānam pievilt viņu ar kādu konfesiju vai ticības mācību precīzi tāpat, kā tabakas kompānijas maldina jūs, ļautiņi, kas smēķējat cigaretes. Jūs tikai iegūstat vairāk draudzes locekļu, un tas arī viss.

Ak, ļaujiet man pabeigt pēc dažām minūtēm, pasakot sekojošo.

¹⁴² Aklā Lāodikeja! Cik akli mēs varam būt! Aklā Lāodikeja, kas ved šī perioda aklos ar viltus ieganstiem, viltus ticības mācībām, ar viltus dogmām, ar viltus konfesijām, ar viltus mācības grāmatām. Ak, aklā Lāodikeja, kas ved aklos, jūs visi virzāties uz grāvi!

¹⁴³ Nomaini šovakar savu filtru, sludinātāj. Nevele šo konfesionālo nikotīnu savā sistēmā, kas ir no dogmām un ticības mācībām, par ko Jēzus teica: "Ikviens, kas pieliks Tam kaut vienu vārdu vai atņems no Tā kaut vienu vārdu." Kad tu saki savai sanāksmei, ka ir pareizi, ja tās sievietes dara *to* un tie virieši dara *to*, un visas tās lietas, *to* un *to citu*; kamēr viņi paliek uzticīgi *tam* un dara *šo*, un ievēro šīs ticības mācības un pārējo, vai tad tev nav kauns par sevi?

"Aklie farizeji," sacīja Jēzus.

¹⁴⁴ Un kā Jēzus iekliedzās: "Aklie farizeji," Svētais Gars kliedz manā sirdī šovakar: "Aklā Lāodikeja! Cik bieži Dievs ir vēlējis dot tev atmodu! Bet tagad tavs laiks ir pienācis; nu jau ir par vēlu. Kā tu smējies un uzjautrinājies par cilvēkiem, kurus Dievs tev sūtīja! Bet tagad tavs laiks ir pienācis. Ak, Savienotās Valstis, Savienotās Valstis, kā Dievs gribēja sapulcināt tevi, kā—kā vista sapulcina savus cālišus, bet tu nevēlējis." Tagad šī balss skan no krasta līdz krastam, no ziemeļiem līdz dienvidiem un no austrumiem līdz rietumiem. Kā Dievs gribēja jūs sapulcināt, bet jūs negribējāt! Tagad jūsu laiks ir pienācis.

¹⁴⁵ Valstis sabrūk. Pasaule izjūk. Pusotra tūkstoša jūdžu liels tās gabals, trīs- vai četrsimt jūdžu plats, nogrimis, simts... vai varbūt četrdesmit jūdžu dziļumā tur, tajā milzīgajā lūzumā vienā no šīm dienām, un viņi aiztrauksies līdz pat Kentuki štatom. Un, kad tas notiks, tas satricinās pasauli tik spēcīgi, ka tiks nokratīts lejā viss, kas ir tās augšā.

¹⁴⁶ Ak, aplsēp mani gadsimtu Klintī! Dievs, ļauj man, ļauj man. Elpo uz mani, Kungs. Dzīvā Dieva Gars, elpo uz mani. Ļauj man ņemt Dieva Filtru un dzīvot zem Tā, Kungs. Ļauj man katru dienu ieelpot svaigu Svētā Gara gaisu savās plaušās, savā dvēselē, lai es negrēkotu pret Tevi, ak, Kungs. Elpo uz mani, Svētais Gars, elpo uz mani! Es... .

¹⁴⁷ Ļauj man iestādīt Dieva Vārdu savā sirdī un apņemties tur, ka es neaizgriezīšos ne pa labi, ne pa kreisi no Tā, bet dzīvošu uzticīgi Tam visas savas dzīves dienas. Ak, Tēvs Dievs, nosūti lejup pār mani Svēto Dzīvības Garu, lai atdzīvinātu man šos

Vārdus, lai es varētu izpaust Jēzu Kristu viņu priekšā, kas ir manā priekšā, gaidīdami, kad tas notiks. Tāda ir mana lūgšana.

¹⁴⁸ Ak vai! Ievērojiet, kā viņi šodien dara tajās draudzēs. Iesūc cilvēkus caur tiem konfesionālajiem filtriem ekumeniskajā padomē. Kāpēc? Kāpēc? Jo tas dod viņiem viņu sirds vēlēšanos, organizāciju. Viņiem patiek organizācijas garša. Viņi to izdaris.

¹⁴⁹ Katru reizi, kad Dievs sūtīja viņiem atmodu un viņi, ko viņi dara? Viņi to organizē. Vai pareizi? Tā ka viņiem ir sava veida filtrs, jo viņiem ir stipra garša. Un tagad Dievs iedos viņiem viņu garšas vēlēšanos. Viņš iedos viņiem. . . Viņi iesūc tos pa tiešo ekumeniskajā padomē, un tad viņi iegūst savu organizācijas garšu. Tas viņiem tuvojas.

¹⁵⁰ Ak, Lāodikejas draudze, neesi pieviltā šajā periodā ar viņu maldiem. Ak, pentakosti, jūs, kas esat iegājuši Lāodikejā, jūs, kas esat daļa no Lāodikejas, mirusi draudze; caur metodistiem, baptistiem un prezbiteriāņiem, tikai ārējs rituāls. Bet jūs, pentakosti, kas vēl joprojām reizēm sakāt “āmen”; kas varat daudz muzicēt uz platformas, un jums tur it visur dejo sievietes ar īsi apgrieztiem matiņiem, un joprojām ticat Dievišķai dziedināšanai; cik bieži Dievs ir gribējis jūs paņemt, bet jūs izvēlējāties citu filtru, konfesionālu filtru. Cik bieži Dievs ir gribējis jūs paņemt!

¹⁵¹ Cik tas bija maldinoši! Mateja 24:24 Jēzus teica, ka. . . “Tas pieviltu pat pašus Izredzētos, ja tas būtu iespējams.” Cik tuvu jūs esat, tieši kā Ieva, tikai izlaižat vienu vai divas mazas lietiņas, ko jūs negribat pieņemt, jo jūs esat organizēti un nevarat To pieņemt. Neko vairāk nevajag. Tikpat labi var ņemt to visu, “jo, kas pārkāpj vismazāko, ir vainīgs visā”. Ak!

¹⁵² Pentakosti, pentakosti, izlaidiet savu domāšanu cauri Dieva Filtram, nevis cauri saviem konfesionālajiem sapņiem, un jūs iznāksiet ar svēta cilvēka garšu, ar patiesu Svētā Gara kristību.

¹⁵³ Vai jūs varat iedomāties, ka vīrietis atļauj savai sievai apgriezt matus, valkāt šortus vai valkāt bikses un saka, ka viņš ir izgājis cauri domājoša cilvēka Filtram? Vai varat iztēloties vīrieti, kas darītu ko tādu?

¹⁵⁴ Vai varat iztēloties sludinātāju, kurš stāv aiz kanceles, jo viņam labi maksā sanākums, kas plīkē viņam pa plecu, sauc viņu par “doktoru, brāli, kalpotāju” un ved viņu uz visādām ballītēm, kur viņiem ir kopīga pēldēšanās un viss pārējais, pludmalēs; vai varat iztēloties, ka šāds cilvēks apgalvo, ka viņš ir izgājis cauri domājoša cilvēka Filtram?

¹⁵⁵ Un dažas no šīm sievietēm uz platformas savās kleitās virs ceļgaliem un tik pieguļošās, ka var redzēt visu viņas figūru un katru kustību, un cauri viņu kleitām ir redzama apakšveļa; tas ir tikpat slikti kā nēsāt šortus, bikini vai jebko citu. Jūs, pentakosti, aklie Lāodikejas sludinātāji, cik ilgi Dievs jūs pacietis, es nezinu.

Esiet . . . Lai Dievs ir žēlīgs jūsu—jūsu aklažām acīm. Šajā vakarā Viņam ir acu ziede, lai atvērtu jūsu acis, lai jūs varētu redzēt.

¹⁵⁶ Kā es teicu šorīt, mēs esam redzēšanas periodā, pašā augšā. Augstāk par to vairs nav nekādu spēju, ko jūs varētu kustināt ārēji, uztvert. Tu, ar degunu tu vari saost; ar lūpām tu vari runāt; ar rokām tu vari sajūst un pieskarties; un ar savām kājām, un tā tālāk; bet tu nevari virzīties augstāk par savām acīm.

¹⁵⁷ Maleahijas 4. nodaļa ir atnākusi; redze! “Un vakara laikā būs Gaisma.” Ak, staigājiet šajā Gaismā!

Mēs staigāsim Gaismā, brīnišķā Gaismā,
Kas žēlastības rāsas lāsēs mirdz;
Spīd mums visapkārt dienā un nakti,
Jēzus, Vārds, šis pasaules Gaisma.

¹⁵⁸ Tieši tā. Izej caur To, ak, brāli, un tu iznāksi ar svēta cilvēka garšu, ar Svēto Garu.

¹⁵⁹ Ak, sievietē, vienkārši atmet savu moderno domāšanu par apgērību. Atmet savu moderno domāšanu, pirms tu izej uz ielas vīriešu priekšā; jūs, jaunās sievietes, jūs, vecās sievietes, pirms jūs izejat uz ielas ar tik apspilētām drēbēm, izspiedušās aizmugurē un priekšā. Es nekritizēju. Es esmu jūsu brālis. Es stāvu starp dzīvājiem un mirušājiem, un es apzinos, ko es saku. Pirms tu izej ārā un zini, ka tavs ķermenis ir svēts rikojums jeb svēta kategorija, ko Dievs tev ir devis; pirms tu izej ārā šādi gērbusies, izlaid savu prātu cauri domājošas sievietes Filtram. Un lai tas paliek atmiņā, ka: “Ikviens, kas skatās uz tevi ar iekāri, tu jau esi pārkāpusi laulību ar viņu.” Atceries to, māsa.

¹⁶⁰ Un, brāli, pirms tu pagriezīsi savu galvu, lai paskatītos uz viņu, lai paskatītos jau otru reizi, izlaid savu prātu cauri domājoša vīrieša Filtram. Tu iznāksi ārā ar svēta vīrieša garšu, saproti, rikojojoties pareizi.

¹⁶¹ Ņemiet vērā, ja jūs izlaidīsiet savu prātu cauri domājošas sievietes Filtram, jūs iznāksiet ar svētas sievietes apgērību. Tā tas ir. Tu iznāksi, brāli, ar svēta vīrieša izskatu. Nu, tā ir tikai viena lieta.

Visu, ko tu dari, izlaid to cauri Dieva Vārda Filtram, paskaties, vai tas ir pareizi vai nepareizi.

¹⁶² Tu iznāksi ar svētas sievietes kleitu, ar gariem matiem, pieklājīgi gērbusies; ar klusu, pazemīgu garu; bez skandalēšanas un cinišanās, un nepiedienīgas uzvedības. “Kluss, lēnprātīgs gars, kas ir liels dārgums no Dieva.” Tā saka Bībele.

Tagad es gribu jums kaut ko pajautāt tur, visās vietās. Pēc dažām minūtēm mēs beigsim.

¹⁶³ Tagad visi šovakar pārbaudīsim savas vēlmes, un tad jūs redzēsiet, caur kādu filtru jūs esat vilkuši. Pārbaudīsim, katrs no mums, šeit un visā valstī. Pārbaudiet savas vēlmes, ko jūs patiešām vēlaties dzīvēt. Pārbaudiet, par ko jūs cināties.

Pārbaudiet, kāpēc jūs esat šeit. Pārbaudiet, kāpēc jūs ejat uz draudzi. Kas liek jums. . . Ir labi iet uz draudzi, bet lai tā nav tikai iešana uz draudzi; tas jūs neizglābs. Saprotat? Vienkārši pārbaudiet, tikai pāris minūtes, sakiet: “Vai mans mērķis. . . tā vai citādi, caur—caur kādu filtru es velku cauri?”

Un, ja tu neatbilsti Dieva Vārdam un tava dvēsele tam neatbilst, tad kaut kas nav kārtībā; jo tas uzrāda tavu garšu, ka dzīvība. . . kāda dzīvība ir tevī. Ja tā ir svēta, apdomīga, godājama, tad tas kļūs redzams tādā veidā. Ja tā tas nav, tad tev ir cita garša, no kuras tu velc. Pilnīgi precīzi.

Un, ja tā garša ir Dieva Vārds un Dieva griba, tad tu zini, kas ir tevī, kas velk to garšu. Tas parāda, ka tu esi daļa no tā Vārda. Tas Vārds ir tevī, velk no Vārda.

¹⁶⁴ Ko Tas velk? Tas velk caur Vārdu, jo tu esi daļa no šī perioda Kristus Ķermeņa. Un, ja tas Vārds ir tevī, tad Tas var vilkt tikai caur Vārdu, tas Gars, kas atdzīvina to Vārdu, kurš ir tevī. Vārds viens pats par sevi nedzīvos. Tieši tāpēc: “Visi, ko Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis; un, kad Es tikšu paaugstināts, Es visus pievilksu pie Sevis.” Saprotat? Redziet, “Tēvs,” tā Kristus Ķermeņa daļa, kas ir pasaulē, iepriekšņemta, ielikta sirdī.

¹⁶⁵ Šodien ikviens cilvēks, kas ir istis kristietis, piedzimis no augšas, zina, ka jau kopš viņš bija mazs puika vai arī maza meitenīte, ka tevī bija kaut kas tāds, kas alka pēc Dieva. Un tu mēģināji pievienoties draudzēm un visu ko citu; tas nestrādāja. Kas tas bija? Tas bija tas Vārds. Tu meklēji kaut kādu Filtru. Un kādu dienu tas uzplaiksnija tavā priekšā; tu ieraudzīji Jezu Kristu tādu pašu vakar, šodien un mūžīgi. Tas apmierināja to garšu. Saprotat?

Jo dzīvība bija tevī, vilka. Saproti, tā dzīvība tevī velk. Tā—tā saka, kāda vēlēšanās tev ir šeit. Tu velc. Tu nevari vilkt caur *to* un *šito*, un *pārējo*. Tev ir jāatrod tas pareizais Filtrs, jo tu esi domājošs cilvēks. Saprotat?

¹⁶⁶ Ja tu esi domājošs cilvēks, tad tu esi iepriekšņemts jeb izfiltrēts pirms. . . pirms pasaules radīšanas.

¹⁶⁷ Un, ja to dzird kāds konfesionāls kalpotājs, es ceru, ka viņš paņems to domājoša cilvēka Filtru, ja viņš ir konfesionāls kalpotājs. Tad viņš izmetīs visu šo konfesionālo saini, kam noteikti ir jāiet bojā, jo tie ir cilvēka vārdi; un pieņems Dieva filtrēto Vārdu, kas vispār nevar zust vai pāriet, un tas atbildīs svēta cilvēka garšai. Un tāpat kā Jēkabs upurēs visu pasauli un visu tieksmi pēc jebkuras konfesijas vai slavas, kas ir tur pasaulē, kur tu vari būt biskaps, kardināls vai arī tu vari būt štata prezbiteris, vai kādas lielas draudzes mācītājs. Tu upurēsi visu, kas tajā ir. Nevis kā Ēsavs, lai kļūtu par daļu no pasaules; bet kā Jēkabs tu atdosi visu, kas tev ir, lai iegūtu pirmdzimtību, domājoša cilvēka Filtru; jo tas dos tev svēta cilvēka garšu. Un

Tas dos apmierinājumu. Un tas apmierinās un padaris svētu ar Dieva svētās labestības Mūžīgo garšu.

168 Atcerieties, ka sātans izdūra Ievas prātā jeb viņas domāšanā pirmo caurumu, lai ļautu tur iekļūt viņa gudribas un zināšanu garšai.

169 Un tā, aizdomājieties par to. Es beidzu. Sātans izdūra pirmo caurumu, jo viss, ko viņa varēja ievilkāt, bija Vārds. Tas bija Gars caur Dieva Vārdu, jo viņa teica: “Kamēr vien jūs elposiet caur šo Filtru, jūs nekad nemirsiet; bet, ja ieelposiet caur šo, jūs mirsiet.” Saprotat?

170 Un sātans sacīja: “Bet tu taču neko nezini par šo. Bet tikai nedaudz pagaršo šo, un tad tu zināsi; tu būsi kā Dievs. Redzi, Viņš zina, kas ir pareizi un nepareizi; tu nezini. Un, ja vien tu nedaudz pagaršosi šo.” Un viņa ļāva viņam izdurt tajā caurumu, tikai vienu mazu caurumiņu.

171 Tagad jūs saprotat, kāpēc es saku... Jūs sakāt: “Kāpēc tu nemāci lietietēm un pārējiem, kā saņemt dāvanas un tamlīdzīgas lietas?”

172 Es saku: “Kā jūs varat iemācīt viņiem algebru, ja viņi vēl nav iemācījušies ābeci?”

Bija vajadzīgs tikai viens caurumiņš. Viņš paņēma pasaules gudribu, un, kad tas notika, tas atnesa nāvi visai ģimenei, kas gribēja nogaršot gudribu.

173 Nu, paskatieties uz to filtru, un, protams, tas izpauda viņas gaumi. Viņai garšoja pasaule; tieši to viņa dabūja. Tieši tā tas ir arī šodien. Viņi mīl pasauli un šīs pasaules lietas, ar ārēju dievbijību, bet noliedz tās Spēku. Saprotiet, sātans ļaus viņiem runāt mēlēs; viņš ļaus viņiem skali gavilēt; viņš ļaus viņiem novadīt Dievišķās dziedināšanas dievkalpojumus; viņš ļaus darīt viņiem visas šāda veida lietas.

174 Dievs sacīja: “Daudzi nāks pie Manis tani dienā un sacīs: ‘Kungs, vai tad es neizdzinu ļaunos garus, vai tad es nedariju daudz lietas, nedariju to?’” Viņš sacīs: “Es jūs pat nepazīnu, jūs, netaisnības darītāji.” Kad Vārds tika nolikts tieši tavā priekšā, bet tu joprojām sūci to veco pasaules filtru, saprotiet, tas parāda to garšu, kas bija tavā sirdī.

175 Baloži nevar ēst maitu. Viņi nevar to ēst. Viņiem nav nekādas žults. Vārna var ēst sēklas kā balodis un var ēst maitu kā vārna, saprotiet, jo viņa ir liekule. Bet balodis nav izveidots kā visi citi putni, un tieši tāpēc Dievs attēloja Sevi kā Balodi, kas nolaižas no Debesīm. Saprotat? Tas nevar—tas nevar paciest maitas smaku. Viņš nav maitu lija; tādēļ tam nav nekādas žults. Tas nevarētu to sagremot. Ja viņš to apēstu, tas viņu nogalinātu.

Un balodim nekad nav vajadzības mazgāties. Baloža ķermenis no iekšienes izdala eļļu, kas uztur to tīru. Tā ir dzīvība, kas ir balodi; tā rada viņā eļļu, kas uztur spalvas tīras. Un tāpat

ir arī kristiešiem; viņos ir Dzīvība, kas uztur viņus tirus. Tas tiek izfiltrēts.

¹⁷⁶ Ak, paskatieties! Tagad paskatieties uz . . . uz to filtru, un, protams, jūs varat redzēt tā garšu, ko viņi dara šodien.

¹⁷⁷ Paskatieties uz šo moderno draudzi. Paskatieties uz viņu filtru. Jūs redzat, ko viņi mil. Redzat, kas viņiem ir. Mīlestība, ko viņi mil? Laodikejas jaunkundzi, kas dodas uz Dieva Tiesu. Tā tas ir. Mīlestība, draudzes mīlestība šodien ir vērsta uz Lāodikeju, uz lielu organizāciju, lielu projektu, uz kaut ko lielu un populāru, smalki gērbtiem cilvēkiem, kas ir ļoti kulturāli, gudrības pilni, velna pilni, ar maldinošu Kristus draudzes nosaukumu. Tur vajadzētu būt tikai vienam vārdam, “anti-Krists”. Jo viss, ko Kristus mācīja, viņi ir praktiski pret visu; pareizi, tikai tik vien, lai viņi šādi varētu saukties.

¹⁷⁸ Un tā, ja šovakar jūs esat domājoši cilvēki, šeit un visā valstī, kur skan šis Vēstījums, jūsu vēlme būs Bībeles garša, nevis konfesionāla garša, jo jūs tiksiet tiesāti pēc tās pašas Bībeles, pēc tā paša Vārda, caur kuru es jūs aicinu filtrēt jūsu dvēseli. Un noraidot vienu Vārdu no Tās un neļaujot savai dvēselei iziet cauri tam vienam Vārdam, jūs tiksiet atraidīti. “Jo cilvēks nedzīvos, neelpos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes.”

¹⁷⁹ Un tas tiks ienests jūsos, iepriekšnolemtajos. Un, kad Kungs uz tevi uzelpos, Viņa Gars atdzīvinās to Vārdu, padarot to par realitāti, un tu redzēsi, ka Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Ak vai!

¹⁸⁰ Atstājiet šo pasaules konfesionālo, reliģisko saini. Lai tas guļ uz zemes kā tā cigarešu paciņa mežā. Lai tas sapūst un sairst. Tas—tas ir nepareizs filtrs. Un paņemiet Vārdu, kas ir Kristus, kas dod un sasniedz, un saglabā Mūžīgās Dzīvības garšu ikvienam, kas To pieņems, Mūžīgo Dzīvību.

¹⁸¹ Vārds, ja tu esi iepriekšnolemts, tu To ieraudzīsi. It nekādi nav iespējams To no tevis noslēpt. Tu skaties uz turieni un saki: “Nu, Tas ir tik skaidri manu acu priekšā! Es paskatījos uz To; Tur nu Tas ir. Es skatos tieši Tam virsū. Es redzu To. Te nu Tas ir, Vārds; katrs Vārds, vienkārši Vārds pēc Vārda, tas dzīvo.” Tad tur ir Mūžīgās Dzīvības garša, ko tu vēlies.

Un, kad jūs elpojat caur To, kas var iznākt cauri Tam, cauri Dieva Filtram? Nekas cits kā vien tas Gars; it nekāda pasaule; it nekāda neticība. Tas ir Dieva Filtrs. Un, kad tu elpo caur To, nekas cits nevar iziet Tam cauri, kā vien Svētais Gars.

¹⁸² Te nu jums ir Svētā Gara pierādījums, saprotiet, svēta vīrieša vai sievietes garša. Viņi vēlas dzīvot. Viņiem ir Mūžīgā Dzīvība. Un, tā kā šis Vārds viņiem ir atdzīvināts, viņi dzīvo; domājoša cilvēka Filtrs un svēta cilvēka garša.

¹⁸³ Nepieņemiet pasauli kā tās cigarešu kompānijas, būdami maldos, bet paņemiet to isto domājoša cilvēka Filtru. Filtrejiet to gaisu, ko jūs elpojat, ēdienu, ko jūs ēdat, visu, kas jūs esat; elpojiet to caur Dieva Vārdu, un jums būs svēta cilvēka garša. Jo tas to izraisīs, jo Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

¹⁸⁴ Un es zinu, vai nu mēs tādi esam, vai arī neesam. . . Es ticu, ka mēs esam. Bet, ja mēs neesam, tad šajā pasaulē šodien ir tādi, kas ir daļa no Kristus Ķermeņa; un Tas dzīvos tikai no Dieva Vārda, katra Vārda, kas nāk no Dieva mutes šim periodam, kurā mēs dzīvojam šobrīd.

¹⁸⁵ Un es neredzu, kur konfesija. . . Šie Vārdi Bībelē tik skaidri saka, ka tas notiks, un par tām lietām, kas būs, un te nu mēs dzīvojam tieši tajā. Es neredzu, kā varētu būt kaut kas cits, kā vien šis.

¹⁸⁶ Draudze, es apzinos, ka kādu dienu man būs jāstāv kopā ar jums Tiesā. Lai tas ir tālu no manis, ka es sacītu jums kaut ko nepatiesu popularitātes dēļ. Es to nevēlos. Ja būtu pēc manas vēlēšanās, es, vienkārši mana cilvēciskā vēlēšanās, es paņemtu savu šauteni un aizietu mežos, un uzceltu sev būdiņu, un liktu slazdus visu atlikušo dzīvi. Es kļūstu vecs, noguris, izsmelts un salauzts, bet es nevaru beigt. Mani ir kaut kas tāds, kas mudina. Bēdas man, ja es neteikšu Patiesību un visu Patiesību. Bēdas man, ja es nestāvēšu šeit līdz savam pēdējam elpas vilcienam. Man ir jāstāv, neskatoties uz to, ko saka kāds cits. Es esmu atbildīgs Dieva priekšā.

¹⁸⁷ Un es patiesi ticu, ka tas, ko mēs sludinām, ir Patiesība. Ne tāpēc, ka to sludinu es. Nē, mans brāli. It nemaz. Dievs zina manu sirdi. Kā es gribētu sēdēt tur starp sanākušajiem un klausīties svaidītu sludināšanu. Cik daudz vieglāk tas man būtu, protams, jo man būtu Mūžīgā Dzīvība tāpat kā tam vīram aiz kanceles. Es esmu daļa no Tās tāpat kā viņš. Es dotos uz tām pašām Debesīm, man būtu tādas pašas privilēģijas. Cik viegli man būtu sēdēt tur un nesāpēt visas šīs brūces un sitienus, un to izrikošanos. Cik viegli tas būtu, jo visa nakts ir bez miega, tikai kādu pusotru vai divas stundas; visu nakti cīnoties ar tām lietām, kas atnāk. Cik viegli man būtu tā darīt, nākamajā rītā paņemt savu šauteni, savu makškeri un doties pamakškerēt vai medībās! Cik viegli tas būtu! Bet, brāli, man tika šāda daļa. Lai Dievs palīdz man nekad nevairīties no mana pienākumu posteņa, bet stāvēt lojāli un uzticīgi, un atnest jums domājoša cilvēka Filtru, kas dos jums svēta cilvēka garšu.

¹⁸⁸ Domājoša cilvēka Filtrs ir tie ūdeņi, nošķiršanas ūdeņi. Tā ir attīrīšana no grēka, kas ir Dieva Vārds. Un domājošais cilvēks, tas cilvēks, kurš zina, ka viņam ir jāstājas Dieva priekšā, zina, ka viņam būs jāatbild par katru Bībeles Vārdu, tas apmierinās to garšu, kas ir tavā sirdī. Lai Dievs palīdz mums To pieņemt, kamēr mēs nolieksim mūsu galvas.

¹⁸⁹ Dārgais Dievs, ir pagājuši vēl viena stunda vai divas. Pulkstenis jau ir apgājis apli. Šis Vēstījums tagad ieiet vēsturē, un Tas ir ierakstīts tajā Grāmatā. Mums visiem tagad ir jāatbild par to, par katru mūsu kustību, par katru mūsu pateikto vārdu, par katru domu, kas izgāja cauri mūsu prātam, tas ieraksts joprojām turpinās. Un tas turpināsies, līdz beigsies dzīve, un tad mēs atbildēsim tajā Tiesas Dienā.

¹⁹⁰ Ak, Dievs, lielais debesu un zemes Radītāj, kuram mēs ticam, es lūdzu par šiem cilvēkiem, kas ir šodien. Es lūdzu par sevi līdz ar viņiem, lai, Kungs Jēzu, Tu turi Savu Filtru. Un, ja es runāju kaut ko zaimojošu, Kungs, es . . . savā sirdi es to nezinu. Es lūdzu, lai, ja tas ir nepareizi, ka es ņemu Tavu Vārdu un izmantoju tādu lietu kā to, lai Tu man to piedod.

¹⁹¹ Bet, Kungs, es domāju, ka tad, kad Tu runāji uz mani tajā mežā, Tu zini par to laiku tajā ritā, tas vienkārši, es nevarēju dabūt to prom no manas galvas. Es pieņemu to kā no Tevis nākošu. Tāpēc, Tēvs Dievs, es to jau esmu izteicis. Un es lūdzu, Dievs, lai Tu ļauj tam būt tādā veidā, kā es to biju domājis, lai domājošais cilvēks, tas cilvēks, ja viņam vispār ir kaut kāda domāšana, zinātu, ka viņam būs jāstāv Dieva Klātbūtnē, un viņš neņemtu savā dvēselē neko, kas apgāna vai ir pretrunā ar Dieva Vārdu.

¹⁹² Un, Tēvs, mēs saprotam, ka, kā es salīdzināju to ar šim mūsdienu organizācijām; nevis, lai atšķirtos, Kungs. Kādu dienu Tu tiesāsi mani pēc tā, kas ir manā sirdi. Un es lūdzu, Dievs, lai Tu ieraugi, ka tas nebija tāpēc, lai atšķirtos, bet tas bija tāpēc, lai būtu godīgs, lai mēģinātu būt paties, apzinoties, ka šobrīd es savās rokās turu Tavu Asiņu pirkumu no krasta līdz krastam. Un daudzi no viņiem ir noticejuši Sludinātajam.

¹⁹³ Un, Debesu Dievs, lai neviens no viņiem neaiziet pazušānā. Es pieprasu viņus, ikvienu, un turu viņu priekšā Filtru no grēka, nošķiršanas Ūdeņus, Jēzus Kristus Asinis, Vārdu, tapušu par miesu. Dāvā to, Kungs. Un lai Svētais Gars tiek ieliets mūsu dvēselēs caur katru apsolījumu. Un lai mēs esam Jēzus Kristus Ligavas dzīvie pārstāvji šajā acu laikā, redzēšanas laikā vakara Gaismā, jo mēs nododam to Tev Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

¹⁹⁴ Vai jūs Viņu milat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Vai jūs Tam ticat? [“Āmen.”] Es, ja es pateicu kaut ko nepareizi, sacīdams “domājoša cilvēka filtrs”, es nevaru pateikt kaut ko vairāk. Man nav izglītības. Man vienkārši ir jāsaka tas, kas man atnāk. Un, kad es ieraudzīju, ka tas tur guļ, es nodomāju: “Kāda liekulība!”

Un kaut kas pateica: “Tieši tā kā draudze.”

¹⁹⁵ Domājoša cilvēka filtrs! Ak vai! Tur ir vairāk nekā tikai tas. Domājošs cilvēks to vispār nelietotu. Saprotat? Protams, ka nē. Bet viņš vēlas smēķējoša cilvēka garšu, tā tas ir, jo viņam tas ir vajadzīgs, lai apmierinātu savu garšu. Bet ista, domājošs cilvēks,

kurš zina, ka viņa dvēsele dodas uz Tiesu, filtrēs savu garšu caur Dieva Vārdu. “Jo visi, ko Tēvs Man ir devis, atnāks pie Manis.” Un viņš dzīvos no katra Vārda, kas nāk no Dieva mutes, kas ir tie nošķiršanas Ūdeņi, kas nošķir mūs no grēka. Jo, kad tas nāk caur Vārdu, mēs redzam, ka neticēt Tam ir grēks, tāpēc mēs vienkārši Tam ticam un ejam uz priekšu. Tā ir nošķiršana no grēka. Vai jūs Viņu milat? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

Viņu milu es, es milu . . .

Tagad vienkārši pacelsim mūsu rokas pretī Viņam.

Jo Viņš pirmais mani milēja
Un glābšanu man nopirka
Uz Golgātas krusta.

¹⁹⁶ Ko Viņš teica? “No tā visi pazīs, ka jūs esat Mani mācekļi, ja jūs milēsiet, ja jums būs mīlestība vienam pret otru.” Tagad paspiedīsim kādam roku, kamēr mēs dziedāsim to vēlreiz, un sacīsim: “Es arī tevi milu, brāli.”

Viņu milu es . . . (Tas ir tam, lai jūs zinātu,
ka . . .)
. . . Viņš pirmais mani milēja,
Un glābšanu man nopirka
Uz Golgātas krusta.

¹⁹⁷ Un tā, vai jums patiek domājoša cilvēka Filtrs? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.] Kad rit jūs dosieties ārā, lai saskartos ar šo pasauli, brāli, māsa, vai jums ir tas domājoša cilvēka Filtrs? Kad tas cilvēks sauc tevi par sektantu, vai tu lieto domājoša cilvēka Filtru? Kad kāds saka tur pret tevi kaut ko sliktu, vai tev ir domājoša cilvēka Filtrs? Saprotiet, dari labu par ļaunu. Lūdzieties par tiem, kas viltīgi izmanto jūs, un par tiem, kas jūs vajā, tad jūs elpojat caur domājoša cilvēka Filtru.

¹⁹⁸ Jo, ja jūs milat tikai tos, kuri mil jūs, kā mēs paspiežam viens otram roku kā dārgie iemiļotie Tai Kungā, tas ir labi, bet vai tu vari milēt arī nemīlamo? Tas ir tas domājoša cilvēka Filtrs. Tas ir Kristus Gars tevi, kas mil tos, kuri nemil tevi, tad tu saņemsi Dieva atlidzību. Bet, lūk, ja tu dari to kā pienākumu, tev joprojām nav domājošā cilvēka . . . Tu esi tikai otrajā ciklā. Bet, ja tas ir no sirds, ka tu patiešām viņu mili, tad tu elpo caur domājoša cilvēka Filtru. Un tas apmierina svēta cilvēka garšu, ka tu zini, ka tu no sirds piedod visiem visu, lai kas arī nebūtu noticis. Vai Viņš nav brīnišķīgs?

. . . pirmais mani milēja
Un glābšanu man nopirka
Uz Golgātas krusta.

Mēs staigāsim Gaismā, tā ir brīnišķa Gaisma,
Kas žēlastības rāsas lāsēs mirdz;
Spīd mums visapkārt dienā un nakti,
Jēzus, šis pasaules Gaisma.

Mēs staigāsim Gaismā, tā ir tik brinišķa
 Gaisma;
 Un Tā filtrētās žēlastības rāsas lāsēs mirdz;
 Ak, spīd mums visapkārt dienā un nakti,
 Jēzus, šis pasaules Gaisma.

Nāciet un pasludiniet jūs, Gaismas svētie,
 Jēzus, šis pasaules Gaisma;
 Tad Debesu zvani zvanis,
 Jēzus, šis pasaules Gaisma.

Ak, mēs staigāsim Gaismā, tā ir tik brinišķa
 Gaisma;
 Kas žēlastības rāsas lāsēs mirdz;
 Ak, spīd mums visapkārt dienā un nakti,
 Jēzus, šis pasaules Gaisma. (Vai jūs to milat?)

Ak, mēs staigāsim Gaismā, Tā ir tik brinišķa
 Gaisma;
 Un Tā žēlastības rāsas lāsēs mirdz;
 Spīd mums visapkārt dienā un nakti,
 Tas ir Jēzus, šis pasaules Gaisma. (Es vienkārši
 to milu!)

Ticībā uz Tevi raugos,
 Tu, ak, Jērs no Golgātas,
 Glābējs Dievišķais;
 Uzklausi, kad lūdzos es,
 Paņem visu grēku . . .

Izfiltrē mani, Kungs, caur Vārdu.

Un no šīs dienas ļauj man
 Pilnībā Tev piederēt!

Vienkārši aizdomājieties par to, izfiltrēti caur Vārdu,
 “pilnībā Tavi”.

Kad pa dzīves tumšo labirintu eju
 Un nelaiemes man apkārt vairojas,
 Esi Tu Pavadonis mans;
 Pavēli, lai tumsa dienā pārvēršas,
 Aizdzen visas bēdu bailes prom,
 Un no Tevis nomaldīties,
 Neļauj man nekad.

[Brālis Branhams dungo dziesmu *Ticībā uz tevi raugos*—
 Tulk.]

. . . manai vārgajai sirdij,
 Manu dedzību iedvesmo;
 Ak, pavēli, lai tumsa dienā pārvēršas,
 Un aizdzen visas bēdu bailes prom,
 Un no šīs dienas ļauj man
 Pilnībā Tev piederēt!

¹⁹⁹ Dārgais Dievs, mums patik dziedāt Tev, jo tieši šādi mēs izpaužam mūsu jūtas, mūsu emocijas, visa sanāksme, kad Tu elpo uz mums Dzīvības Vārdu. Mēs esam tik pateicīgi, Kungs. Un šī dziesma, pieņem mūs, vai Tu pieņemsi, Kungs? Tāda ir mūsu vēlēšanās: būt izfiltrētiem caur Dieva Vārdu, katru dienu staigāt Gaismā, Evaņģēlija Gaismā.

Un katru dienu mūsu ceļu ar milestību
piepildi,
Kad kopā ar Debesu Balodi mēs ejam;
Ļauj mums visu ceļu smaidot un ar dziesmu iet,
Katru dienu mūsu ceļu ar milestību piepildi.

²⁰⁰ Dāvā to, Kungs. Tagad svēti mūs visus. Lai Tava žēlastība un žēlsirdība ir ar mums. Dziedini slimos un nomocītos visā valstī.

²⁰¹ Mēs pateicamies Tev šovakar par brāli Koginsu, ka Tu ļāvi viņam iziet no slimnīcas un doties mājās veselam. Paldies Tev par visu, ko Tu esi darījis, un par mūsu spēku, ka mēs tagad jūtamies pacilāti.

²⁰² Mēs pateicamies Tev par šo nelielo, saraustīto Vēstījumu šovakar, Kungs. Es—es neizdariju to kā nākas, bet es lūdzu, Kungs, lai Tu padari to pareizu cilvēku acīs, lai viņi varētu redzēt un saprast, kam tas bija domāts. Tiec pagodināts caur to, Kungs, un lai mums ir šī saprašana, pat ja nav nekā cita, ka mums ir jādzīvo no Dieva Vārda Maizes, ko Dievs ir izfiltrējis tikai Saviem bērniem. Tā ir nošķirta sanāksme. Tas nav nevienam citam. Tas ir tikai tiem, Tevis izvēlētajiem, tāpat kā sarkanās teles nošķiršanas ūdeņi bija tikai Israēla draudzei. Tāpēc, Tēvs, mēs zinām, ka šī Maize ir tikai Aitām.

“Nav labi, ja Es ņemšu bērnu maizi un metīšu to suņiem,” teica Jēzus.

Un tā sieviete atbildēja: “Jā, Kungs, tā tas ir, bet es gribu paņemt drupatas.”

Un šādi mēs jūtamies šovakar, Kungs. Mēs vēlamies visu, ko Tu vari mums dot, Tēvs, jo mēs esam izsalkuši un izslāpuši pēc vēl vairāk Tevis.

²⁰³ Dāvā, lai mūsu izsalkums tiktu remdēts un mūsu vēlmes darītas zināmas, jo, Tēvs, mēs vēlamies, lai mums ir taisna cilvēka vēlme. Un tas taisnais Cilvēks bija Jēzus Kristus, un Viņa vēlme bija darīt Tēva gribu, kas bija Vārds. Dāvā to mums, Tēvs. Mēs lūdzam to Viņa Vārdā. Āmen.

Tagad piecelsimies, kamēr mēs dziedāsim mūsu noslēguma dziesmu *Paņem līdzi Jēzus Vārdu*.

²⁰⁴ Visās tajās vietās, kur šodien ir aizgājies šis Vēstījums, lai Dievs tagad ir ar jums, kad mēs atlaidīsim cilvēkus lūgšanā. Lai ikviens no jums tur, es ceru, ka jūs gūvat tādu pašu prieku klausoties, kāds bija man, nododot To jums. Un es ļaļaujos, ka Dievs ieliks To jūsu sirdīs un dos jums pareizo tā skaidrojumu.

205 Un jūs, cilvēki, kas esat šeit auditorijā, kuriem šeit guļ šie lakatiņi, es esmu uzlicis tiem savas rokas. Es lūdzu, lai Dievs dziedina ikvienu no jums, lai mūsu vidū nebūtu neviena slima cilvēka, lai jūs redzētu, kā mūsu Dievs atbild uz lūgšanu.

206 Kad mēs sanākam kopā: “Cilvēki, kas tiek saukti Manā Vārdā, sanāks kopā un lūgsies, tad Es dzirdēšu no Debesīm.” Viņš apsolīja to darīt.

207 Ta ka mēs esam nedalāmi. Mēs vienkārši esam viena Persona; mēs visi esam viens Kristū Jēzū. Un katrs lūdzas par katru; tu lūdzies par mani, tāpat kā es lūdzos par tevi. Un lai Dievs jūs svēti, līdz mēs atkal tiksimies.

208 Un es paļaujos, ka jūs būsiet pastāvīgi . . . ka jūs, kas dzīvojat tuvumā, nāksiet uz dievnamu un apmeklēsiet šeit mūsu labo mācītāju, brāli Nevilu. Viņš darīs jums labu, arī brālis Manns un tie jaukie cilvēki, kas ir šeit dievnamā.

209 Ja jūs atrodaties netālu no brāļa Juniora Džeksona vai kāda no tiem pārējiem visā valsti, Ņujorkā un dažādās vietās, kur viņiem ir sanāksmes, it visur Arizonā un Kalifornijā, apmeklējiet tās draudzes, ja jūs atrodaties tur. Mēs lūdzam, lai jūs atkal atgrieztos un lai mācītājs palīdz jums vairāk zināt par Kungu Jēzu.

210 Lai Dievs jūs tagad svēti, kamēr mēs dziedāsim *Paņem līdzī Jēzus Vārdu*.

. . . līdzī Jēzus Vārdu
Paņem cieši, sāpju bērns;
Viņš dos mieru dvēselei (Kur tu dodies . . . ? Viņš
noliks tevi uz . . . ? . . .)
. . . kad tu ej.

Dārgais Vārds, (Dārgais Vārds!) Salds ir man!
(Salds ir man!)
Prieks līdz Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds, Salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.

211 Skatoties šovakar uz sanākušajiem, es redzu tur brāli Estlu Bileru, brāli Palmeru un daudzus, brāli J. T., un tik daudzus kalpotājus, kas stāv šeit visur, es nevaru nosaukt viņu visu vārdus. Es vēlētos, kaut jūs visi, ikviens, būtu šeit augšā, un jūs visi atlaistu sanāksmi vai kaut ko darītu. Jūs taču saprotat, vai ne? Es zinu, ka jums ir kristīga sirds, un jūs zināt, ka mums ir jābūt . . . kādi mēs—kādi mēs esam; mēs visi kopā esam viena Persona Jēzū Kristū.

212 Tagad iegaumēsim šo nākamo pantu, kad mēs to dziedāsim, kamēr mūsu brālis Martins atlaidīs mūs šeit lūgšanā. Un es gribu . . . Tas ir brālis Ērls Martins no, man šķiet, Arkanzasas vai—vai Misūri. [Brālis Ērls Martins saka: “Misūri.”—Tulk.]

Misūri, tieši pie Arkanzasas un Misūri robežas. Viņiem tur ir draudze.

²¹³ Un es pamanīju vēl vienu brāli no turienes, es nevaru atcerēties viņa vārdu, Brūvers. Viņš bija šeit šorīt. Es domāju, ka viņš joprojām ir šeit šovakar. Jā, es redzu viņu stāvam tur, brālis Brūvers. Es tik daudzas reizes esmu solījis atbraukt un veltīt viņu draudzes. Viendien es tur tikšu, ar Tā Kunga palīdzību, kad man sanāks.

Un tā, kad mēs dziedāsim šo nākamo pantu:

Jēzus Vārda priekšā galvas lieksim,
Un pie Viņa kājām kritīsim,
Un par ķēniņu Ķēniņu Debesis Viņu kronēsim,
Kad mūsu ceļu pabeigsim.

Tagad nodziedāsim to.

Jēzus Vārda priekšā galvas lieksim,
Un pie Viņa kājām kritīsim,
Un par ķēniņu Ķēniņu Debesis Viņu kronēsim,
Kad mūsu ceļu pabeigsim.

Dārgais Vārds, (Dārgais Vārds!) Salds ir man!
(Salds ir man!)

Prieks līdz Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds, Salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.

Paņem līdzī Jēzus Vārdu,
Lai Tas tevi sargātu; (Tagad paklausieties.)
Dzirdot ienaidnieka draudus, (Kas jums ir
jādara?)

Lūdzot izdves Svēto Vārdu to.

Dārgais Vārds, Salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds, Salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.

Tagad nolieksim mūsu galvas.

Ak, dārgais Vārds, Salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan;
Dārgais Vārds, (Kristīti Tajā; lūdziet Tajā)
Salds ir man!
Prieks līdz Debesīm lai skan.

Brāli Martin. [Brālis Martins lūdzas—Tulk.]

65-0822E Domājoša Cilvēka Filtrs
Branhama dievnams
Džefersonvila, Indiāna ASV

LATVIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autortiesību paziņojums

Visas tiesības aizsargātas. Šo grāmatu ir atļauts drukāt uz mājas printera personiskām vajadzībām vai arī izdalīt bez maksas kā Jēzus Kristus Evaņģēlija izplatīšanas līdzekli. Šo grāmatu nedrīkst pārdot, pavairot lielos apmēros, publicēt tīmekļa vietnē, glabāt meklēšanas sistēmā, tulkot citā valodā vai izmantot naudas līdzekļu piesaistīšanai bez speciālas rakstiskas atļaujas no Voice Of God Recordings®.

Lai iegūtu vairāk informācijas vai citus pieejamos materiālus, lūdzam sazināties:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org